

โครงการชีวิตจิตใจ

สถาบันรุธี

เล่ม 1

ใคร่ครวญชีวิตจิตใจ

สถาบันรัฐ

ลำดับของหลักสูตร:

ด้านล่างนี้คือชื่อของหลักสูตรในปัจจุบันที่ออกแบบโดยสถาบันรูฮี หลักสูตรเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นหลักสูตรหลักตามลำดับในการเพิ่มขีดความสามารถของเยาวชนและผู้ใหญ่อย่างเป็นระบบในการมีจิตอาสารับใช้ชุมชนของพวกเขา นอกจากนี้สถาบันรูฮียังพัฒนาชุดหลักสูตรที่แตกแขนงออกไปจากเล่มที่สามของหลักสูตรหลักอีกหนึ่งชุดเพื่อใช้สำหรับฝึกอบรมครูสอนชั้นเรียนเด็กบาไฮ และอีกชุดหนึ่งจากเล่ม 5 เช่นกันที่ใช้สำหรับการสร้างแอนิเมเตอร์ของกลุ่มเยาวชน ซึ่งหลักสูตรเหล่านี้ได้ระบุไว้แล้วในรายการด้านล่างด้วย และควรมหาเหตุว่ารายชื่อนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความก้าวหน้าของประสบการณ์ภาคสนาม และจะมีหลักสูตรอื่น ๆ เพิ่มขึ้นมาซึ่งอยู่ในระหว่างการพัฒนาองค์ประกอบจำนวนหนึ่งของหลักสูตรจนถึงขั้นที่สามารถนำออกมาใช้ได้อย่างกว้างขวาง

- เล่ม 1 ไคร์ครวญชีวิตจิตใจ
- เล่ม 2 ลูกขึ้นรับใช้
- เล่ม 3 การสอนชั้นเรียนเด็ก ระดับ 1
การสอนชั้นเรียนเด็ก ระดับ 2 (หลักสูตรแตกแขนง)
การสอนชั้นเรียนเด็ก ระดับ 3 (หลักสูตรแตกแขนง)
การสอนชั้นเรียนเด็ก ระดับ 4 (หลักสูตรแตกแขนง)
- เล่ม 4 พระศาสดาคู
- เล่ม 5 การปลดปล่อยพลังของเยาวชน
แรงกระตุ้นเบื้องต้น: หลักสูตรแตกแขนงเล่มแรกของหลักสูตรเล่ม 5
วงที่ขยายกว้างออกไป: หลักสูตรแตกแขนงเล่มสองของหลักสูตรเล่ม 5
- เล่ม 6 การสอนศาสนา
- เล่ม 7 เดินไปด้วยกันบนวิถีแห่งการรับใช้
- เล่ม 8 พระปฎิญาของพระบาฮาอุลลาห์
- เล่ม 9 การเข้าถึงมุมมองทางประวัติศาสตร์
- เล่ม 10 การสร้างชุมชนที่มีชีวิตชีวา
- เล่ม 11 บัจจัยทางวัตถุ
- เล่ม 12 (กำลังจะออกเผยแพร่)
- เล่ม 13 การเข้าร่วมในการกระทำเพื่อสังคม
- เล่ม 14 (กำลังจะออกเผยแพร่)

Copyright © 2009, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 4.1.2.PE published in Thai September 2021
Printed in Thailand

Originally published in Spanish as *Reflexiones sobre la vida del espíritu*
Copyright © 1987, 1995, 2008, 2020 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-59880-3-3

Permission for a limited printing of this book in Thai has been granted to the Training Institute of Thailand by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute
Apartado Postal: 402032
Cali, Colombia
Tel: 57 2 828-2599
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ
1415 ศรีวิภา ทาวน์ อิน ทาวน์ ซอย 3/4 ถนนศรีวิภา
แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10300
โทร. 0-2530-7417-8
Email: nsa@bahai.or.th
Website: www.bahai.or.th

สารบัญ

ข้อคิดบางประการสำหรับผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้	v
การทำความเข้าใจในพระธรรมลิขิตบาไฮ	1
บทอธิษฐาน	15
ชีวิตและความตาย	33

ข้อคิดบางประการสำหรับผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (ติวเตอร์)

หลักสูตร “ใคร่ครวญชีวิตจิตใจ” เป็นหลักสูตรเล่มแรกในลำดับหลักสูตรแกนกลางที่จัดทำขึ้นโดยสถาบันรุธิ จำนวนห้องที่มีผู้ศึกษาหลักสูตรเล่มนี้ได้เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ในแทบทุกกรณีกลุ่มเพื่อนจะอ่านเนื้อหาของหลักสูตรและอภิปรายร่วมกัน โดยอาจเป็นกลุ่มเพื่อนที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มการศึกษาที่พบกันเป็นประจำ อาจเป็นผู้ที่มารวมตัวกันในการรณรงค์ที่จัดขึ้นเพื่อการศึกษาอย่างเข้มข้น หรืออาจรวมตัวกันในค่ายในช่วงหยุดภาคเรียน ไม่ว่าจะเป็นในโอกาสใดก็ตาม สมาชิกหนึ่งคนในกลุ่มจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (ติวเตอร์) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อำนวยความสะดวกกับผู้เข้าร่วมการศึกษาคนอื่น ๆ ไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบครูกับนักเรียน ทุกคนมีส่วนร่วมด้วยความตระหนักว่าตนเองกำลังอยู่ในกระบวนการที่ทุกคนเพียรพยายามที่จะเรียนรู้ แต่ในขณะเดียวกัน ผู้อำนวยความสะดวก (ติวเตอร์) ก็ได้อำนวยความสะดวกให้การอภิปรายโดยวางเฉยหรือไม่มีส่วนร่วมใด ๆ ในการอภิปรายนั้น ๆ จากการที่ผู้อำนวยความสะดวกได้ศึกษาจนจบหลักสูตรต่าง ๆ ในลำดับหลักของสถาบันมาในจำนวนมากเพียงพอและได้ปฏิบัติภารกิจการรับใช้ตามที่หลักสูตรเหล่านั้นส่งเสริมให้ทำแล้ว เขาหรือเธอจึงสามารถช่วยเหลือสมาชิกทุกคนในกลุ่มให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเอกสารหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกฯ ของเล่ม 1 อาจพบว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ที่จะทบทวนแนวคิดที่นำเสนออยู่ในบทนำนี้เป็นครั้งคราว

ทั่วโลกผู้เข้ามาศึกษาหลักสูตรเล่มแรกนี้มีความเป็นมาที่หลากหลาย บางคนเป็นสมาชิกของชุมชนบาไฮแล้วและหวังจะเพิ่มขีดความสามารถในการรับใช้สังคมตามหลักศาสนาที่พวกเขาได้ؤمنรับ คนอื่น ๆ พิจารณาว่าหลักสูตรนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการค้นคว้าเกี่ยวกับบาไฮในฐานะที่เป็นศาสนา ในขณะที่ยังมีคนอื่น ๆ ที่รู้สึกชื่นชอบอุดมการณ์ต่าง ๆ ของบาไฮมากและปรารถนาที่จะทำความคุ้นเคยกับเป้าหมายและความพยายามต่าง ๆ ของชุมชน และยังมีผู้คนจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะคนหนุ่มสาวที่ต้องการพัฒนาขีดความสามารถในการมีจิตอาสารับใช้สังคม บ่อยครั้งด้วยการช่วยเหลือในโครงการใดโครงการหนึ่งที่สนับสนุนโดยชุมชนบาไฮแล้วจึงเข้ามาศึกษาหลักสูตรเล่มหนึ่งนี้เป็นก้าวแรก

ตั้งแต่ตอนแรกเริ่ม ผู้ร่วมศึกษาทุกคนควรเข้าใจอย่างชัดเจนว่าหลักสูตรของสถาบันรุธิวาดให้เห็นหนทางในการมีจิตอาสารับใช้ต่อมนุษยชาติ ซึ่งเป็นหนทางที่เราแต่ละคนเดินไปตามจังหวะของตนเอง โดยให้การช่วยเหลือแก่ผู้อื่นและได้รับการช่วยเหลือจากผู้อื่น การก้าวออกไปบนหนทางนี้บ่งบอกถึงการเพียรพยายามบรรลุจุดประสงค์หนึ่งเดียวทางศีลธรรมที่มีสองด้านคือ การเอาใจใส่ต่อการเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณและสติปัญญาของตนเอง และการช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมในการก้าวหน้าไปบนหนทางนี้จำเป็นต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถบางประการ ซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจและความรู้ คุณลักษณะทางธรรมและทัศนคติอันน่าสรรเสริญ ตลอดจนความสามารถและทักษะ

หลายต่อหลายอย่าง แหล่งความรู้ที่หลักสูตรของสถาบันนำมาใช้นั้นด้านหนึ่งมาจากคำสอนของศาสนา บาบไฮ และอีกด้านหนึ่งมาจากประสบการณ์ที่กำลังเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ ของชุมชนบาบไฮทั่วโลกในการ เสริมสร้างอารยธรรมทางโลกและทางธรรม สถาบันรัฐอีได้รับแรงบันดาลใจจากวิสัยทัศน์ของพระบาฮา อุลลาห์เกี่ยวกับตัวบุคคลที่เราสามารถเป็นได้และเกี่ยวกับอารยธรรมที่เราสามารถสร้างขึ้นได้ เป็นสิ่ง ที่สนับสนุนว่าผู้เข้าร่วมศึกษาทั้งหมด ไม่ว่าจะมีความเป็นมาอย่างไร จะเปิดใจรับวิสัยทัศน์นี้ซึ่งเป็นสิ่งที่ ชัดเจนอยู่ในทุกหน่วยของหลักสูตรทุกเล่ม

ในโลกที่ลัทธิและอุดมการณ์ต่าง ๆ ยินยอมที่จะใช้วิธีการใดก็ตามที่สามารถใช้ได้ในการชนะใจ ผู้คนให้เข้าร่วมลัทธิหรืออุดมการณ์ของตน บางคนที่ไม่คุ้นเคยกับศาสนานี้จึงอาจมีคำถามอย่างจริงจัง เกี่ยวกับเจตนาของสถาบันรัฐอี ซึ่งคำถามที่สะดุดตาที่สุดก็คือ “ฉันกำลังถูกขอให้เปลี่ยนศาสนาของฉัน หรือไม่” หรือ “ฉันกำลังถูกขอให้เข้าร่วมศาสนาหรือไม่” คำถามในลักษณะดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้ อำนวยการความสะดวกฯ อธิบายจุดประสงค์ของลำดับของหลักสูตรต่าง ๆ ดังที่ชี้แจงไว้ข้างต้น ในขณะที่ เป็นเรื่องธรรมดาที่ชาวบาบไฮจะรู้สึกกระตือรือร้นที่จะเห็นเพื่อนของพวกเขาเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ผู้อำนวยความสะดวกฯ อาจต้องการที่จะกล่าวเสริมว่า คำสอนบาบไฮห้ามมิให้พวกเขายุ่งเกี่ยวกับการ พยายามทำให้ผู้อื่นเปลี่ยนศาสนา การเดินทางไปบนหนทางแห่งการรับใช้ที่เปิดทางให้โดยหลักสูตรการ ฝึกอบรมทั้งหลายนั้นเรียกร้องให้มีการทำความเข้าใจในระดับที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ เกี่ยวกับคำสอนของ พระบาฮาอูลลาห์ ซึ่งเนื้อหาของหลักสูตรพยายามที่จะนำเสนออย่างชัดเจนตรงไปตรงมา ทั้งนี้ การ ยอมรับและความศรัทธาเป็นเรื่องที่แต่ละบุคคลจะไตร่ตรองอย่างอิสระและอย่างปราศจากแรงกดดัน

ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่หลักสูตรเล่มแรกจะเริ่มต้นด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับการทำ ความเข้าใจซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของหลักสูตรทุก ๆ เล่มที่อยู่ในลำดับหลักสูตรนี้ การอ่านข้อความจากพระ ธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์นั้นไม่เหมือนกับการอ่านหนังสือหลายพันหน้าที่ผ่านตาผู้ใดผู้หนึ่งตลอดชั่วชีวิตของ เขา และหน่วย “การทำความเข้าใจในพระธรรมลิขิตบาบไฮ” พยายามที่จะปลูกฝังนิสัยในการอ่านข้อความ บางตอนจากพระธรรมศักดิ์สิทธิ์ทุกวันและทำสมาธิไตร่ตรองเกี่ยวกับความหมายของพระธรรมเหล่านั้น ซึ่งเป็นนิสัยที่จะช่วยผู้เข้าร่วมศึกษาอย่างมากในเวลาที่พวกเขาเริ่มเดินทางไปบนหนทางแห่งการรับใช้ และ ในการช่วยนำทางผู้เข้าร่วมศึกษาในการศึกษาข้อความจากพระธรรมลิขิตนี้ ผู้อำนวยความสะดวกฯ ต้อง ใช้ความคิดอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องการทำทำความเข้าใจ

พระธรรมลิขิตบาบไฮมีสัจธรรมทางจิตวิญญาณที่ลึกซึ้ง และแม้ว่าเราจะพยายามพัฒนาให้มีความ เข้าใจมากขึ้นในความหมายที่ไม่มีที่สิ้นสุดของพระธรรมลิขิตเหล่านี้ เราก็รู้ว่าเราไม่สามารถไปถึง จุดสิ้นสุดที่แน่ชัดของความหมายเหล่านั้นได้ โดยทั่วไปเมื่ออ่านเป็นครั้งแรกเราจะมีเข้าใจขั้น พื้นฐานของความหมายที่เห็นได้ชัดของข้อความจากพระธรรมลิขิต และตอนที่ 1 ของหน่วยนี้ก็ใช้ ประเด็นนี้เป็นจุดเริ่มต้น ดังนั้นหลังจากอ่านข้อความ “ความเจริญของโลกสัมฤทธิ์ผลได้โดยอาศัยการ กระทำที่บริสุทธิ์และดีงาม ความประพฤติดีงามและนำสรรเสริญ” ผู้ร่วมศึกษาจะถูกถามว่า “ความ เจริญของโลกสัมฤทธิ์ผลได้อย่างไร” เมื่อดูผ่าน ๆ คำถามและแบบฝึกหัดในลักษณะนี้อาจดูเหมือนง่าย เกินไป แต่ดูเหมือนว่าประสบการณ์มากมายหลายปียืนยันได้ถึงความถูกต้องของการตัดสินใจของ สถาบันที่จะเริ่มต้นด้วยวิธีนี้ เราทุกคนต้องได้รับการเตือนว่า ในระหว่างที่เรารีบค้นหาระดับต่าง ๆ ของ

ความจริงที่อยู่ในข้อความที่คัดมานั้น จิตใจของเราไม่ควรมองข้ามความหมายที่เห็นได้อย่างชัดเจนของข้อความจากพระธรรมลิขิตนั้น การเอาใจใส่ต่อความเข้าใจในระดับแรกนี้ยังได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างขาดไม่ได้ในการปรึกษาหารือของกลุ่ม การเอาใจใส่นี้สร้างความแข็งแกร่งให้กับความสามัคคีกันของความคิด ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถบรรลุได้อย่างง่ายดายเมื่อแต่ละคนยินยอมให้ความคิดเห็นส่วนตัวได้รับการส่องสว่างโดยภูมิปัญญาอันศักดิ์สิทธิ์

เป็นสิ่งสำคัญที่จะกล่าวไว้ในตอนนี่ว่า ในการทำความเข้าใจกับความหมายที่เห็นได้ชัดของบทพระธรรมส่วนใหญ่นั้น การอภิปรายกันเป็นเวลานานเกี่ยวกับความหมายของคำเพียงคำเดียวโดยไม่พิจารณาบริบทแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับคำ ๆ นั้นมิได้เอื้อประโยชน์ต่อการเข้าใจข้อความนั้นมากขึ้น ทั้งนี้ในบางโอกาส กลุ่มอาจมีความจำเป็นต้องค้นหาความหมายของคำใดคำหนึ่งในพจนานุกรม อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่ากังวลที่ก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าคือ การที่ผู้เข้าร่วมเรียนรู้ที่จะอนุมานความหมายของคำต่าง ๆ โดยพิจารณาทั้งประโยคและย่อหน้านั้น ๆ

สิ่งที่มีประโยชน์ในการช่วยให้ความเข้าใจขยายออกไปนอกเหนือขอบเขตของความหมายที่เห็นได้ชัดคือ ตัวอย่างที่ช่วยให้เห็นว่าความคิดต่าง ๆ แสดงออกมาอย่างเป็นรูปธรรมในทางใดได้บ้าง ในการบรรลุสิ่งนี้ สิ่งเดียวที่จะร้องขอให้ทำมีเพียงแบบฝึกหัดที่ตรงไปตรงมา ยกตัวอย่างเช่น ในตอนที่ 2 หลังจากได้ศึกษาข้อความที่พวกเขาเพิ่งอ่านไป ผู้เข้าร่วมศึกษาจะได้รับการขอให้ใช้สิ่งที่ได้จากข้อความนั้นมาพิจารณาลักษณะนิสัยบางประการว่าเป็นที่น่าสรรเสริญหรือไม่ ในแบบฝึกหัดที่คล้ายกันในตอนที่ 4 พวกเขาได้รับการเชิญชวนให้ระบุคุณธรรมห้าประการแล้วให้ตัดสินใจว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะได้มาซึ่งคุณธรรมใดก็ตามในบรรดาคุณธรรมเหล่านั้นโดยที่ปราศจากซึ่งวาจาสัตย์ – ซึ่งเป็นคุณธรรมที่ระบุไว้ในพระธรรมลิขิตว่าเป็น “รากฐานของคุณธรรมทั้งปวง”

เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหน่วยที่หนึ่งจำเป็นต้องมีการทำความเข้าใจในระดับที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีกโดยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมคิดถึงความหมายโดยนัยของข้อความที่คัดมานั้น ในตอนที่ 2 พวกเขาจะต้องพิจารณาว่าข้อความ “มีคนดีในโลกน้อยมากจนการกระทำของพวกเขาไม่เกิดผล” เป็นความจริงหรือไม่ ในที่นี้ความมุ่งหมายไม่ใช่เพียงแต่จะกระตุ้นให้แสดงความคิดเห็นเท่านั้น ผู้อำนวยความสะดวกฯ ต้องหยุดและถามเหตุผลสำหรับคำตอบของผู้เข้าร่วม ข้อสรุปที่กลุ่มควรบรรลุถึงคือการที่ข้อความนั้น ๆ จำต้องเป็นเท็จเพราะเป็นข้อความที่ขัดแย้งกับพระธรรมลิขิตข้อแรกในตอนก่อนหน้านั้น คำถามที่ว่าบาไฮสามารถสารภาพบาปต่อผู้อื่นได้หรือไม่ ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของแบบฝึกหัดในลักษณะนี้ คำถามนี้อ้างถึงข้อห้ามในคำสอนที่ห้ามการสารภาพบาปเพื่อให้เป็นหนทางในการหลุดพ้นจากบาป ซึ่งแม้จะไม่ได้มีการกล่าวถึงไว้อย่างชัดเจนในข้อความใด ๆ ที่ศึกษาไปแล้ว ก็สามารถดึงเอาคำตอบออกมาได้ โดยการสำรวจความหมายของข้อความที่ว่า “จงสำรวจตัวเจ้าเองแต่ละวัน ก่อนที่เจ้าจะถูกเรียกไปคิดบัญชี”

แบบฝึกหัดในหน่วยแรกนี้มิได้พยายามไม่ว่าด้วยวิธีการใดก็ตามที่จะครอบคลุมความหมายทั้งหมดที่แฝงอยู่ภายในข้อความอันศักดิ์สิทธิ์ที่กำลังพิจารณาอยู่ คำถามหนึ่งที่ผู้อำนวยความสะดวกทุกคนจะต้องไตร่ตรองคือควรจะมีการอภิปรายมากน้อยเพียงใดในแต่ละแบบฝึกหัด ในที่นี้เป็นสิ่งสำคัญที่

ต้องจำไว้ว่าการยืดเวลาการพิจารณาโดยการแนะนำแนวคิดหลายแนวที่เกี่ยวข้องแต่ไม่ค่อยสำคัญนักมักมีแนวโน้มที่จะลดทอนประสิทธิภาพของเนื้อหาหลักสูตรลงไป ทุกกลุ่มจำเป็นต้องสร้างจังหวะความก้าวหน้าที่เหมาะสมผล ผู้เข้าร่วมควรรู้สึกถึงความแตกต่างที่ชัดเจนว่าพวกเขากำลังก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องตามความเป็นไปได้ของตนเอง อย่างไรก็ตามผู้อำนวยความสะดวก จะต้องเอาใจใส่อย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้ตื้อตันหนึ่งผ่านไปอย่างรวดเร็วและผิวเผินโดยไม่มีการวิเคราะห์แบบฝึกหัดอย่างรอบคอบ กลุ่มที่ดำเนินการไปในลักษณะที่เพียงแต่เติมคำตอบให้ครบในแบบฝึกหัดเท่านั้นไม่เคยได้ผลลัพธ์ที่ยั่งยืน

ประเด็นท้าย ๆ ประเด็นหนึ่งที่สมควรได้รับการกล่าวถึงคือ เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยความสะดวก ที่จะต้องทำให้มั่นใจได้ว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มยังคงมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ที่เนื้อหาของหลักสูตรสนับสนุนให้มีขึ้น สิ่งที่ทำทลายคือ การกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมโดยไม่กดดันให้ใครคนคนหนึ่งพูด สิ่งที่ควรตระหนักตั้งแต่เริ่มแรกคือ เรามักจะไม่สามารถเอาชนะความท้าทายนี้ได้ด้วยการถามคำถามอย่างเช่น “สิ่งนี้มีความหมายต่อคุณอย่างไร” คำถามประเภทนี้มีแนวโน้มที่จะลดทอนความรู้และความจริงใจลงไปอยู่ในระดับของความคิดเห็น และทำให้กลายเป็นเรื่องยากที่จะสร้างบรรยากาศที่ช่วยให้การปรึกษาหารือระหว่างสมาชิกของกลุ่มก่อให้เกิดความเข้าใจที่เพิ่มมากขึ้นได้อย่างแท้จริง

เช่นเดียวกับหน่วยแรก หน่วยที่สองในหลักสูตรเล่มนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับลักษณะนิสัยอย่างหนึ่งที่จำเป็นต่อชีวิตทางธรรม ซึ่งในหน่วยนี้คือ การอธิษฐานเป็นประจำ ตอนแรกของหน่วยนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงแนวความคิดของ “หนทางแห่งการรับใช้” โดยเสนอความคิดเห็นว่า ในการเดินทางหนทางนี้เราจำเป็นต้องทำให้จุดประสงค์หนึ่งเดียวทางศีลธรรมที่มีสองด้านซึมซาบเข้าไปในจิตใจของเรา ในตอนแรกผู้เข้าร่วมศึกษาจะวิเคราะห์ข้อความที่คัดมาจากธรรมลิขิตชุดหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับลักษณะของจุดประสงค์นี้ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่จะมีการลงลึกในรายละเอียดในหลักสูตรเล่มอื่น ๆ ในอนาคต

ด้วยความเข้าใจที่ได้จากประเด็นสำคัญข้างต้นนี้ หน่วยการศึกษาที่สองนี้จึงเป็นการสำรวจเกี่ยวกับความสำคัญของการอธิษฐาน หน่วยนี้ใช้วิธีการคล้ายกับที่อธิบายไว้ในข้อความข้างต้น คำถามและแบบฝึกหัดจัดทำขึ้นเพื่อเพิ่มความเข้าใจในความหมายของข้อความที่คัดมาจากธรรมลิขิตที่กำลังศึกษาอยู่ในขณะที่กลุ่มกำลังก้าวหน้าไปตามเนื้อหาของหน่วยนี้ ผู้อำนวยความสะดวก อาจจำเป็นต้องขจัดความสงสัยโดยการวิเคราะห์ความคิดที่ฝังรากอยู่ในการตีความและการปฏิบัติต่าง ๆ ในอดีต ในบางประเด็นนั้นพิธีกรรมและรูปแบบภายนอกค่อย ๆ เข้ามาบดบังความสำคัญของสภาวะที่อยู่ภายในและหลายต่อหลายคนก็เพิกเฉยต่อความจำเป็นในการอธิษฐาน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับจิตวิญญาณของมนุษย์ไม่น้อยไปกว่าที่อาหารมีความสำคัญต่อการบำรุงร่างกาย

ดังนั้น เหนือสิ่งอื่นใด หน่วยการศึกษาหน่วยนี้จึงปรารถนาที่จะปลูกให้ผู้เข้าร่วมศึกษามีความปรารถนาที่จะ “สนทนากับพระเจ้า” และเข้าใจพระองค์ แนวคิดบางอย่างที่กล่าวถึงในหน่วยนี้ได้แก่ การเข้าสู่สภาวะของการอธิษฐานนั้นหมายถึงสิ่งใด ลักษณะท่าทีของจิตใจและความคิดในขณะที่เราอธิษฐาน และสภาวะต่าง ๆ ที่ควรสร้างขึ้นในสภาพแวดล้อมของเรา ไม่ว่าเราจะอยู่คนเดียวหรืออยู่

ในที่ชุมนุม ที่จริงแล้ว หลังจากได้ไตร่ตรองเกี่ยวกับพลังต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยการปฏิบัติบูชาด้วยกัน ผู้เข้าร่วมศึกษาจะได้รับการขอให้พิจารณาการเป็นเจ้าภาพจัดการชุมนุมเพื่อการสวดมนต์อธิษฐานและการปฏิบัติบูชา

เป็นที่คาดหวังว่า การศึกษาเนื้อหาหน่วยที่สามของหลักสูตรนี้ “ชีวิตและความตาย” จะเสริมสร้างความมุ่งมั่นที่จะเดินไปบนหนทางแห่งการรับใช้ และจะช่วยให้การเดินไปบนหนทางนี้มีความหมายที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เราจะสามารถเข้าใจเกี่ยวกับการรับใช้ในโลกรนี้ได้ดีที่สุดที่สุดในบริบทอันครบถ้วนที่สุดของชีวิตซึ่งขยายขอบเขตออกไปเกินกว่าช่วงเวลาแห่งการดำรงอยู่ของเราในโลกนี้ และเป็นชีวิตที่ยังคงดำเนินต่อไปชั่ววันรันดร์ในขณะที่จิตวิญญาณของเราก้าวหน้าไปในภพต่าง ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าในกระบวนการทางด้านการศึกษา ซึ่งแตกต่างจากการฝึกอบรมทางเทคนิค ผู้เข้าร่วมศึกษาควรมีความตระหนักมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของสิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่ ประสบการณ์ได้บ่งชี้ว่าเฉพาะเมื่อความตระหนักดังกล่าวได้เพิ่มพูนขึ้นมาจริงเท่านั้น พวกเขาจึงจะเริ่มพิจารณาว่าตนเองเป็น “เจ้าของ” ที่มีความขยันขันแข็งและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

แต่ละตอนของหน่วยการศึกษานี้เริ่มต้นด้วยข้อความที่คัดมาจากธรรมลิขิตบาไฮจำนวนหนึ่งถึงสามตอน ต่อด้วยแบบฝึกหัดสองสามชุด ภาษาของข้อความที่คัดมาในหน่วยนี้เป็นภาษาที่ต้องใช้ทักษะในการทำความเข้าใจมากกว่าในสองหน่วยก่อนหน้านี้ แน่หนอนว่าไม่มีความจำเป็นสำหรับกลุ่มที่จะยึดติดอยู่กับคำศัพท์ยาก ๆ ผู้อำนวยการความสะดวกฯ ย่อมจะต้องการทำให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจในแนวความคิดหลักที่กล่าวถึงในแต่ละตอน ซึ่งเป็นสิ่งที่แบบฝึกหัดพยายามดึงออกมานั่นเอง

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของหัวข้อนี้ แบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมมีอยู่เพียงประปราย แบบฝึกหัดส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะทำหน้าที่ในระดับแนวความคิด สิ่งที่ควรสังเกตคือคำถามบางข้อที่อยู่ในแบบฝึกหัดอาจเป็นคำถามที่ไม่สามารถตอบได้อย่างรวดเร็วหรืออย่างชัดเจน คำถามเหล่านี้บรรจุไว้เพื่อเพิ่มความตระหนักเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ หากผู้เข้าร่วมเพียงแต่คิดถึงคำถามดังกล่าวก็นับได้ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนแล้ว

ตอนแรก ๆ ของหน่วยนี้มุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างจิตวิญญาณและร่างกาย ซึ่งรวมกันและประกอบขึ้นเป็นมนุษย์ในภพภูมิแห่งการดำรงอยู่นี้ แนวคิดสำคัญที่น่าเสนอในเนื้อหาตอนเหล่านี้คือจิตวิญญาณไม่ใช่ตัวตนทางกายภาพ ความเชื่อมโยงระหว่างจิตวิญญาณกับร่างกายอาจเปรียบได้กับแสงสว่างที่ปรากฏบนกระจก ผุ่นที่ปกคลุมพื้นผิวของกระจก หรือการแตกสลายลงในที่สุดของกระจกก็ไม่สามารถส่งผลกระทบต่อความรุ่งโรจน์ของแสงสว่างนั้นได้ ความตายเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงของสภาพ เมื่อความเชื่อมโยงกันระหว่างร่างกายและจิตวิญญาณแตกสลายลง หลังจากนั้นจิตวิญญาณจะเจริญก้าวหน้าต่อไปชั่ววันรันดร์เพื่อมุ่งไปหาพระผู้สร้างของตน

จากนั้นเนื้อหาหน่วยนี้ หันไปพิจารณาคำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์ของชีวิต ซึ่งก็คือเพื่อรู้จักพระผู้เป็นเจ้าและเพื่อบรรลุสู่ที่ประทับของพระองค์ การอภิปรายในหน่วยนี้เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญกว้าง ๆ สองประเด็น ประเด็นแรกคือจุดประสงค์ของชีวิตของเราในโลกนี้ และประเด็นที่สองคือการ

เดินทางของจิตวิญญาณภายหลังความตาย จิตวิญญาณเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของพระเจ้าและสามารถสะท้อนพระนามและคุณลักษณะทั้งหมดของพระองค์ แต่ศักยภาพที่อยู่ภายในมนุษย์นั้นยังแฝงเร้นอยู่ ศักยภาพนี้จะสามารถพัฒนาได้ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าแสดงธรรมของพระเจ้าเป็นเจ้าเท่านั้น บรรดาพระเจ้าแสดงธรรมผู้ทรงความศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้จะทรงเสด็จมาในแต่ละยุคสมัยเพื่อนำทางแก่มนุษยชาติ การศึกษาทางจิตวิญญาณที่พระเจ้าแสดงธรรมของพระเจ้าทรงประทานให้เปิดเผยสมบัติที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวเราออกมา

ในเรื่องของการเดินทางของจิตวิญญาณภายหลังความตาย มีการวางลำดับชุดของแนวความคิด เพื่อให้ผู้เข้าร่วมศึกษาไตร่ตรอง ดังต่อไปนี้: ผู้ที่จงรักภักดีต่อพระเจ้าเป็นเจ้าจะบรรลุถึงความสุขที่แท้จริง; ไม่มีใครในหมู่พวกเราจะสามารถล่วงรู้ถึงจุดจบของเรา ดังนั้นเราจึงควรให้อภัยซึ่งกันและกันและไม่รู้สึกว่าคุณเหนือกว่าผู้อื่น; เช่นเดียวกับในโลกนี้ ในโลกหน้าจิตวิญญาณจะก้าวหน้าต่อไปและคุณลักษณะทางธรรมที่เราพัฒนาในโลกนี้จะสนับสนุนและช่วยเหลือเราในโลกหน้า; ในภพหน้าเราจะยังคงจดจำบรรดาคนที่เรารักได้และจะจดจำชีวิตของเราในโลกนี้ และจะปีติยินดีกับการคบหาสมาคมกับจิตวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์ทั้งหลาย

หน่วยที่สามนี้จบลงด้วยข้อความที่คัดมาจากพระธรรมลิขิตของพระบาฮาอูลลาห์ ซึ่งให้ความมั่นใจแก่เราเกี่ยวกับผลประโยชน์ทั้งหลายของโลกหน้าและเตือนเราว่าอย่ายอมให้ความเปลี่ยนแปลงและสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราในโลกนี้ทำให้เราเศร้าโศก จากนั้น ผู้ร่วมศึกษาจะได้รับการร้องขอให้ไตร่ตรองถึงความหมายโดยนัยที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตของพวกเขาจากสิ่งที่ได้ศึกษาไป

การทำความเข้าใจใน พระธรรมลิขิตบาไฮ

จุดประสงค์

เพื่อเสริมสร้างนิสัยในการอ่านข้อความจาก
พระธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์ทุกวัน และไตร่ตรอง
ความหมายของพระธรรมลิขิตเหล่านั้น

ตอนที่ 1

จุดประสงค์ของหน่วยนี้คือเพื่อช่วยคุณพัฒนาและเสริมสร้างนิสัยในการอ่านข้อความจากพระธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์ทุกวันและไตร่ตรองความหมายของพระธรรมลิขิตเหล่านั้น หน่วยนี้เริ่มต้นด้วยแบบฝึกหัดง่าย ๆ ที่ขอให้คุณอ่านข้อความหนึ่งประโยคจากพระธรรมลิขิตแล้วตอบคำถามหนึ่งข้อ ซึ่งคำตอบก็คือข้อความที่คัดมาจากพระธรรมลิขิตตอนนั่นเอง แม้ว่าจะทำได้โดยง่าย แบบฝึกหัดนี้จะช่วยให้คุณใคร่ครวญเกี่ยวกับข้อความที่คัดมาและช่วยคุณในการท่องจำ

“ความเจริญของโลกสัมฤทธิ์ผลได้โดยอาศัยการกระทำที่บริสุทธิ์และดีงาม ความประพฤติที่ดีงามและหน้าสรรเสริญ”¹

1. ความเจริญของโลกสัมฤทธิ์ผลได้อย่างไร _____
_____
_____

“ดูกร ประชาชนแห่งบาฮา จงระวัง อย่าเดินในวิถีของพวกที่พูดอย่างหนึ่งแต่ทำอีกอย่างหนึ่ง”²

2. เราไม่ควรเดินในวิถีของใคร _____
_____
_____

“ดูกร บุตรแห่งชีวิต! จงสำรวจตัวเจ้าเองแต่ละวันก่อนที่เจ้าจะถูกเรียกไปคิดบัญชี...”³

3. เราควรทำอะไรก่อนที่จะถูกเรียกไปคิดบัญชี _____
_____
_____

“ดูกร ภราดรทั้งหลาย จงกล่าวว่า ขอให้การกระทำเป็นอารมณ์ของเจ้า มิใช่คำพูด”⁴

4. อะไรควรเป็นอารมณ์ที่แท้จริงของเรา _____
_____

“วาจาที่ศักดิ์สิทธิ์และการกระทำที่บริสุทธิ์และดีงามนั้นขึ้นไปสู่สวรรค์อันรุ่งโรจน์”⁵

5. วาจาที่ศักดิ์สิทธิ์และการกระทำที่บริสุทธิ์และดีงามนั้นทำสิ่งใด _____
_____
_____

ตอนที่ 2

ข้างล่างนี้เป็นแบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับพระธรรมลิขิตตอนข้างต้นที่คุณเพิ่งศึกษาไป แบบฝึกหัดเหล่านี้มีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้คุณใคร่ครวญเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสำคัญของข้อความจากพระธรรมลิขิตภายในกลุ่มของคุณ และไม่ควรทำแบบฝึกหัดแบบอัตโนมัติโดยไม่ใช้ความคิด นี่ไม่ได้หมายความว่าแบบฝึกหัดทุกข้อจะต้องมีการอภิปรายกันอย่างมากระหว่างใคร่ครวญตามเมื่อแบบฝึกหัดนั้นมีความท้าทาย ผู้อำนวยการความสะดวกของกลุ่มของคุณจะช่วยคุณสำรวจแบบฝึกหัดนั้นอย่างละเอียด

1. เมื่อสิ่งหนึ่งน่าสรรเสริญ สิ่งนั้นควรค่ากับการได้รับคำชมเชย ข้อใดต่อไปนี้เป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ

- การเป็นผู้ปฏิบัติงานที่ดี
- การให้เกียรติผู้อื่น
- ขยันเรียน
- การเป็นคนขี้โกหก
- การเป็นคนขี้เกียจ
- การมีจิตอาสารับใช้ผู้อื่น

2. วลีที่ว่า “ก่อนที่เจ้าจะถูกเรียกไปคิดบัญชี” หมายถึงอะไร

---

3. ข้อความต่อไปนี้เป็นความจริง

- มีคนดีในโลกน้อยมากจนการกระทำของพวกเขาไม่เกิดผล
- สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกเพราะตรงกับความคิดเห็นของคนอื่น
- สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกเพราะตรงกับคำสอนของพระเจ้า

4. ข้อใดต่อไปนี้เป็นสิ่งที่กระทำที่บริสุทธิ์และดีงาม

- การดูแลและการสอนเด็ก
- การขโมย
- การอธิษฐานเพื่อความก้าวหน้าของผู้อื่น
- การพูดโกหกเล็กน้อยเพื่อเอาตัวรอด
- การช่วยผู้อื่นโดยคาดหวังรางวัลตอบแทน

5. ในสถานการณ์ต่อไปนี้ สถานการณ์ใดบ้างที่คำพูดของบุคคลนั้น ๆ แตกต่างจากการกระทำของเขาหรือเธอ

- ใครคนหนึ่งพูดซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ว่าเราทุกคนควรสามัคคีกัน แต่กลับประพฤติตัวในลักษณะที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง

- _____ ใครคนหนึ่งสรรเสริญคุณค่าของชีวิตที่ถือพรหมจรรย์ (บริสุทธิ์/ไร้มลทิน) แต่มี
ความสัมพันธ์ทางเพศนอกสมรส
- _____ ใครคนหนึ่งดื่มแอลกอฮอล์เป็นครั้งคราวในขณะที่ปฎิญาณตนว่านับถือศาสนาหนึ่งซึ่ง
ศาสนานั้นห้ามดื่มเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์
- _____ ใครคนหนึ่งสนับสนุนความเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรี แต่ในฐานะนายจ้างกลับจ่าย
ค่าจ้างให้ผู้หญิงน้อยกว่าผู้ชายสำหรับงานแบบเดียวกัน

6. บาไฮได้รับอนุญาตให้สารภาพบาปต่อคนอื่นหรือไม่ _____
7. แทนที่จะสารภาพบาป เขาหรือเธอควรทำอะไร _____
_____
8. วลี “สวรรค์อันรุ่งโรจน์” หมายความว่าอะไร _____
_____
9. การทำความชั่วมีผลอย่างไรต่อโลก _____
_____
10. การทำความชั่วมีผลอย่างไรต่อผู้กระทำ _____
_____

ตอนที่ 3

ในตอนนีขอให้คุณอ่านและใคร่ครวญเกี่ยวกับพระธรรมลิขิตที่คัดมาต่อไปนี้แล้วพยายามท่องจำ
“วาจาสัตย์คือรากฐานของคุณธรรมทั้งปวง”⁶

1. อะไรคือรากฐานของคุณธรรมทั้งปวง _____
_____

“หากปราศจากวาจาสัตย์ ความก้าวหน้าและความสำเร็จในทุกภพของพระผู้เป็นเจ้า
เป็นไปได้ไม่ได้สำหรับจิตวิญญาณดวงใดก็ตาม”⁷

2. อะไรเป็นไปได้หากปราศจากวาจาสัตย์ _____
_____

“ดูกร ประชาชน จงตกแต่งวาจาของเจ้าด้วยความสัตย์ และประดับจิตวิญญาณของเจ้า
ด้วยอลงกรณ์แห่งความสุจริต”⁸

3. เราควรตกแต่งวาจาของเราด้วยอะไร _____
_____

4. เราควรประดับจิตวิญญาณของเราด้วยอะไร _____
_____

“ขอให้ดวงตาของเจ้าบริสุทธิ์ มือของเจ้าซื่อสัตย์ วาจาของเจ้ามีสัจจะ และหัวใจของเจ้าสว่าง”⁹

5. ตาของเราควรจะเป็นอย่างไร _____
มือของเราควรจะเป็นอย่างไร _____
วาจาของเราควรจะเป็นอย่างไร _____
หัวใจของเราควรจะเป็นอย่างไร _____

“บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในเทพมณเฑียรของพระเจ้าและอ้างความรุ่งโรจน์อันหนึ่ง แต่ที่กำลังจะตายเพราะความหิว เขาก็จะไม่ยื่นมือไปหยิบฉวยทรัพย์สินของเพื่อนบ้านอย่างมิชอบ แม้ว่าเพื่อนบ้านนั้นจะเป็นคนต่ำช้าไร้ค่าเพียงใดก็ตาม”¹⁰

6. เราควรปฏิบัติอะไรที่จะกระทำสิ่งใดแม้ว่าเรากำลังจะตายเพราะความหิว _____
_____

ตอนที่ 4

ในตอนที่ 2 คุณคงจะสังเกตเห็นแล้วว่า มีแบบฝึกหัดบางชุดในหน่วยนี้ที่ต้องการคำตอบที่เฉพาะเจาะจง ในกรณีเช่นนี้ หากคุณมีความสงสัยเกี่ยวกับคำตอบ ผู้อำนวยการความสะดวกของกลุ่มจะสามารถช่วยคุณและเพื่อนร่วมศึกษาของคุณบรรลุถึงความสามัคคีทางความคิดได้ สำหรับแบบฝึกหัดอื่น ๆ การอภิปรายกันในกลุ่มนั่นเองที่เป็นสิ่งที่มีคุณค่าและไม่จำเป็นต้องได้คำตอบที่เฉพาะเจาะจง ในแบบฝึกหัดต่อไปนี้ คำถามข้อ 3 นับว่าเป็นคำถามในประเภทแรก ส่วนคำถามข้อ 6 จัดอยู่ในคำถามประเภทที่สอง

1. วาจาสัตย์คือรากฐานของคุณธรรมทั้งปวง จงให้ตัวอย่างของคุณธรรมห้าประการ
_____
_____
_____

2. เราสามารถบรรลุคุณธรรมเหล่านี้ได้โดยปราศจากวาจาสัตย์หรือไม่ _____

3. คำกล่าวต่อไปนี้ ข้อใดเป็นความจริง

- _____ คน ๆ หนึ่งสามารถเป็นผู้ที่ยุติธรรมได้แม้ว่าเขาจะพูดโกหก
- _____ ผู้ที่ขโมยมีมือที่ซื่อสัตย์
- _____ มือที่ซื่อสัตย์จะไม่แตะต้องของที่ไม่ใช่ของตนเอง
- _____ การอ่านหนังสือและนิตยสารไปขัดกับคำแนะนำของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่ให้เราตีดวงตาที่บริสุทธิ์
- _____ วาจาสัตย์หมายความว่าไม่โกหก
- _____ ความสุจริตคืออลงกรณ์ของจิตวิญญาณ
- _____ ผู้ที่ไม่มีวาจาสัตย์สามารถมีความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณได้
- _____ เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ที่จะโกหกในบางครั้งบางคราว
- _____ การขโมยเป็นที่ยอมรับต่อหน้าพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าถ้าคนที่ขโมยนั้นหว
- _____ การหยิบของไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของโดยที่คิดว่าจะเอามาคืนที่หลังไม่ใช่การขโมย
- _____ เมื่อเรามีความสุจริต ยุติธรรมและมีวาจาสัตย์ หัวใจของเราย่อมสว่าง
- _____ เป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จหากไม่มีการโกงนิด ๆ หน่อย ๆ

4. เป็นไปได้หรือไม่ที่จะโกหกตัวเอง _____

5. เราสูญเสียอะไรเมื่อเราโกหก _____

6. โลกจะเป็นเช่นไรหากเราทุกคนมีวาจาสัตย์และสุจริต _____

ตอนที่ 5

ขอให้อ่านพระธรรมลิขิตที่คัดมาต่อไปนี้และพยายามจดจำจนขึ้นใจ การท่องจำข้อความจากพระธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์นี้มีคุณประโยชน์อย่างยิ่งและคุณควรทุ่มเทความพยายามสุดความสามารถเพื่อจะกระทำสิ่งนี้ แน่หนอนว่า ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถท่องจำพระธรรมลิขิตได้อย่างง่ายดาย อย่างไรก็ตาม การใช้ความพยายามที่จะท่องจำจะช่วยสลักแนวความคิดเหล่านี้ลงในจิตใจและความนึกคิดของเราและจะช่วยให้เราในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวความคิดเหล่านี้โดยใช้คำพูดที่ใกล้เคียงกับถ้อยคำในพระธรรมลิขิตมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

“ลึนที่อ่อนโยนคือแม่เหล็กที่ดึงดูดหัวใจของมนุษย์ คืออาหารของจิตวิญญาณ คือสิ่งที่
สวมอารมณ์แห่งความหมายให้แก่ถ้อยคำ คือบ่อเกิดแสงสว่างแห่งอัจฉริยภาพและความ
เข้าใจ”¹¹

1. ลึนที่อ่อนโยนได้อธิบายไว้ว่าเป็นอย่างไร _____
_____
_____

2. ลึนที่อ่อนโยนมีผลอย่างไรต่อถ้อยคำ _____
_____

“ดูกร ผู้เป็นที่รักยิ่งของพระผู้เป็นนาย ในยุคศาสนาที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ ความขัดแย้งและการ
โต้เถียงไม่เป็นที่อนุญาต ผู้ก้าวร้าวทุกคนพรากตนเองจากกรุณาธิคุณของพระผู้เป็น
เจ้า”¹²

3. ในวณะข้างบนนี้ อะไรไม่เป็นที่อนุญาตในยุคศาสนา _____
_____

4. ผู้ก้าวร้าวทำอะไรกับตนเอง _____
_____

“ในยุคนี้ไม่มีสิ่งใดเป็นภัยต่อศาสนาที่มากกว่าการพิพาทและทะเลาะวิวาท การต่อสู้
ความหมางเมินและเย็นชาต่อกันในหมู่ผู้เป็นที่รักของพระผู้เป็นเจ้า”¹³

5. สภาพเช่นใดเป็นภัยต่อศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ามากที่สุด _____
_____

“อย่าพอใจกับการแสดงมิตรภาพด้วยคำพูดเท่านั้น จงให้หัวใจของเจ้าลุกด้วยไฟแห่ง
ความเมตตารักใคร่สำหรับทุกคนที่อาจเข้ามาในวิถีของเจ้า”¹⁴

6. เราไม่ควรพอใจกับมิตรภาพแบบไหน _____
_____

7. อะไรควรลุกอย่างสว่างไสวในหัวใจของเรา _____
_____

“เมื่อสงครามเข้ามาในความคิด จงต้านด้วยความคิดถึงสันติภาพที่เหนือกว่า ความรู้สึกเกลียดชังต้องถูกทำลายลงด้วยความคิดแห่งความรักซึ่งมีอำนาจเหนือกว่า”¹⁵

8. ความคิดถึงสงครามควรถูกต้านด้วยอะไร _____
_____
9. ความรู้สึกเกลียดชังควรถูกทำลายลงด้วยอะไร _____
_____

ตอนที่ 6

ด้วยการคำนึงถึงพระธรรมลิขิตในตอนที่แล้ว จงทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

1. ลี้นที่อ่อนโยนทำหน้าที่เหมือนแม่เหล็กอย่างไร _____
_____
2. คำพูดใดต่อไปนี้มาจากลี้นที่อ่อนโยน
- _____ “อย่ามากวนฉันนะ”
  - _____ “ทำไมคุณจึงไม่เข้าใจสิ่งนี้”
  - _____ “โปรดกรุณารอสักครู่”
  - _____ “เด็กอะไร นิสัยแย่งเลย”
  - _____ “ขอบคุณ คุณช่างกรุณามาก”
  - _____ “ตอนนี้ฉันไม่มีเวลาหรอก กำลังยุ่ง”
3. ในสถานการณ์ใดต่อไปนี้มีความขัดแย้งและการโต้เถียงกันอยู่
- _____ คนสองคนแสดงความคิดเห็นต่างกันเกี่ยวกับหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งในระหว่างการปรึกษาหารือ
  - _____ คนสองคนอารมณ์เสียและโต้เถียงกันระหว่างการปรึกษาหารือ
  - _____ คนสองคนหยุดเข้าร่วมชุมนุมอธิษฐานที่จัดเป็นประจำทุกสัปดาห์เพราะพวกเขาไม่ยอมพูดคุยกัน
  - _____ สมาชิกของทีมที่ทำงานร่วมกันในโครงการหนึ่งพูดบ่นอยู่ตลอดเวลา โดยแต่ละคนก็บอกว่าคนอื่นไม่ทำหน้าที่ของตนเอง
4. สถานการณ์ใดต่อไปนี้แสดงสัญญาณของความหมองเหม็น
- _____ เพื่อนสองคนเดินสวนกันบนถนน แต่ต่างเมินเฉยต่อกันและกัน

_____ มีใครคนหนึ่งมาถึงงานชุมนุมมุขนิษฐาน และทุกคนทักทายเธออย่างอบอุ่น
_____ แม้ว่าสมาชิกสองคนของกลุ่มหนึ่งจะสุภาพต่อกันและกัน แต่กลับลับเลที่จะมีส่วนร่วมใน
โครงการเดียวกัน

5. ขอให้ตัดสินใจว่าคำพูดต่อไปนี้จริงหรือไม่

- _____ เราควรพูดตามที่เราคิดเกี่ยวกับคนอื่น ส่วนคำพูดจะทำให้คนอื่นเจ็บใจหรือไม่ นั่นไม่สำคัญ
- _____ เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ถ้าจะพูดโกหกเพื่อเลี่ยงความขัดแย้ง
- _____ เราเอาชนะความขัดแย้งได้ด้วยความรักและเมตตา
- _____ คำพูดจะมีผลมากกว่าถ้าพูดออกไปด้วยความรัก
- _____ เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะทะเลาะกับใครบางคนถ้าเขาเป็นฝ่ายเริ่มก่อน
- _____ ในยามที่ป่วยหรือเศร้าใจ คนผู้นั้นมีสิทธิที่จะแสดงกิริยาฉุนเฉียวกับผู้อื่น
- _____ เป็นการขาดความกรุณาที่จะหัวเราะใส่ผู้อื่นเมื่อเขาทำอะไรบางอย่างผิด
- _____ เมื่อมีความรู้สึกที่ไม่ดีขึ้นระหว่างเพื่อน ต่างฝ่ายควรพยายามเป็นพิเศษที่จะใกล้ชิดกับอีกฝ่ายหนึ่ง
- _____ เมื่อมีความรู้สึกที่ไม่ดีเกิดขึ้นระหว่างเพื่อน ต่างฝ่ายควรรอจนกระทั่งอีกฝ่ายหนึ่งพยายามเข้ามาหา

ตอนที่ 7

จงอ่านและท่องจำพระธรรมลิขิตต่อไปนี้

“...การนินทาดับแสงของหัวใจและดับชีวิตของวิญญาณ”¹⁶

“จงอย่าเอ่ยถึงบาปของผู้อื่นตราบใดที่เจ้าเองก็เป็นคนบาป”¹⁷

“จงอย่าพูดสิ่งชั่วร้าย เพื่อว่าผู้อื่นจะไม่พูดสิ่งชั่วร้ายกับเจ้า และอย่าขยายขอบกพร่องของผู้อื่นเพื่อว่าขอบกพร่องของเจ้าเองจะไม่ใหญ่ขึ้น”¹⁸

“ดูกร บุตรแห่งชีวิต เจ้าลืมนขอบกพร่องของเจ้าเองและยุ่งอยู่กับขอบกพร่องของผู้อื่นได้อย่างไร ใครทำเช่นนั้นจะได้รับเคราะห์จากเรา”¹⁹

1. การนินทามีผลอย่างไรต่อผู้นินทา _____
_____

2. เราควรคิดถึงสิ่งใดก่อนที่จะเอ่ยถึงบาปของผู้อื่น _____
_____
3. อะไรจะเกิดขึ้นกับเราหากเราขยายข้อบกพร่องของผู้อื่น _____
_____
4. เราควรระลึกถึงอะไรเมื่อเราคิดถึงข้อบกพร่องของผู้อื่น _____
_____

ตอนที่ 8

โดยคำนึงถึงพระธรรมลิขิตข้างต้น จงทำแบบฝึกหัดต่อไปนี้

1. ความก้าวหน้าของจิตวิญญาณของบุคคลที่เพิ่งความสนใจอยู่กับข้อบกพร่องของผู้อื่นจะเป็นอย่างไร _____
_____
2. การนินทามีผลอย่างไรต่อชุมชนใดชุมชนหนึ่ง _____
_____
3. ปกติคุณทำอย่างไรเมื่อเพื่อนคนหนึ่งเริ่มพูดเกี่ยวกับข้อบกพร่องของอีกคนหนึ่ง _____
_____
4. ข้อความต่อไปนี้ ข้อใดเป็นความจริง
  - _____ เมื่อเราพูดถึงความบกพร่องที่แท้จริงของผู้อื่น นี่ไม่ถือว่าการนินทา
  - _____ เรามีได้นินทาเมื่อเราพูดถึงข้อดีและข้อบกพร่องของผู้อื่นในเวลาเดียวกัน
  - _____ การนินทากลายเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันทั่วไปในสังคม และเราควรพัฒนาวินัยที่จะหลีกเลี่ยงการนินทา
  - _____ หากผู้ฟังสัญญาว่าจะไม่เอาสิ่งที่เราพูดเกี่ยวกับอีกคนหนึ่งไปพูดต่อ ก็ไม่มีผลเสียหายอะไรที่จะนินทา
  - _____ การนินทาเป็นหนึ่งในศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดของความสามัคคี
  - _____ หากเราสร้างนิสัยที่ชอบพูดถึงผู้อื่นตลอดเวลา ก็เป็นการง่ายที่เราจะตกเป็นผู้นินทา
  - _____ เมื่อมีการอภิปรายกันเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลต่าง ๆ ในการประชุมธรรมสภา ท้องถิ่นเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่ง นี่คือการนินทา
  - _____ เมื่อเรารู้สึกถึงแรงกระตุ้นที่จะนินทา เราควรระลึกถึงข้อบกพร่องของเราเอง

- _____ เมื่อเรารู้ว่าใครคนหนึ่งกำลังทำสิ่งที่ เป็นภัยต่อศาสนา เราควรนำมาอภิปรายกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในชุมชน
- _____ เมื่อเรารู้ว่าใครคนหนึ่งกำลังทำสิ่งที่ เป็นภัยต่อศาสนา เราควรแจ้งให้เพียงธรรมสภาท้องถิ่นทราบเท่านั้น
- _____ การที่คู่สามีภรรยาพูดคุยกันเกี่ยวกับข้อบกพร่องของผู้อื่นนั้นมิใช่สิ่งที่ผิดเพราะสามีภรรยาไม่ควรมีความลับต่อกันและกัน

ตอนที่ 9

ดังที่กล่าวไว้ในตอนเริ่มต้น จุดประสงค์ของหน่วยนี้คือเพื่อช่วยเหลือผู้ร่วมศึกษาในความพยายามที่จะพัฒนาและเสริมสร้างนิสัยการอ่านข้อความที่คัดจากพระธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์ทุกวันและไตร่ตรองความหมายของพระธรรมลิขิตเหล่านั้น การอ่านบทพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าทุกเช้าและเย็นเป็นคำสอนของพระบาฮาอุลลาห์ที่ช่วยก่อให้เกิดการพัฒนาจิตวิญญาณของเรา ข้อความต่อไปนี้เดือนให้เราระลึกถึงของขวัญมากมายที่เราได้รับจากการปฏิบัติตามข้อบังคับข้อนี้ และจะเป็นการดีที่คุณจะพยายามท่องจำพระธรรมลิขิตต่อไปนี้ให้ขึ้นใจ

“จงดำดิ่งลงใหม่มหาสมุทรแห่งพระวณะของเรา เพื่อเจ้าจะไขความลับและค้นพบไข่มุกแห่งปัญญาที่ปวงที่ซ่อนเร้นอยู่ในห้วงลึกของมหาสมุทรนี้”²⁰

เมื่อจบหน่วยการศึกษานี้แล้ว คุณอาจต้องการได้หนังสือที่มีพระธรรมลิขิตของพระบาฮาอุลลาห์และอ่านจากหนังสือเล่มนั้นทุกวัน “พระวณะเร้นลับ” เป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับหนังสือเล่มแรกนี้

เอกสารอ้างอิง

1. Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 39, pp. 36–37.
2. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CXXXIX, par. 8, p. 345.
3. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 31, p. 11.
4. *Ibid.*, Persian no. 5, p. 24.
5. *Ibid.*, Persian no. 69, p. 46.
6. 'Abdu'l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, par. 40, p. 39.
7. *Ibid.*
8. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXVI, par. 6, p. 336.
9. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2005 printing), no. 9.5, p. 138.
10. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXVII, par. 3, p. 338.
11. *Ibid.*, CXXXII, par. 5, p. 327.
12. *Will and Testament of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1944, 2013 printing), p. 26.
13. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, V, par. 5, p. 8.
14. From a talk given on 16 and 17 October 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 1.7, p. 6.
15. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 21 October 1911, *ibid.*, no. 6.7, p. 22.
16. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXV, par. 3, p. 300.
17. *The Hidden Words*, Arabic no. 27, p. 10.
18. *Ibid.*, Persian no. 44, p. 37.
19. *Ibid.*, Arabic no. 26, p. 10.
20. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXX, par. 2, p. 154.

การอธิษฐาน

จุดประสงค์

เพื่อไตร่ตรองถึงความสำคัญของการอธิษฐาน
และเพื่อเสริมสร้างนิสัยของการอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ

ตอนที่ 1

หลักสูตรของสถาบันรัฐีมีความมุ่งหมายที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมศึกษาเดินทางไปบนหนทางแห่งการรับใช้ เราเดินทางไปบนหนทางนี้โดยได้รับแรงผลักดันจากความสำนึกในจุดประสงค์ที่มีอยู่สองด้าน กล่าวคือ เพื่อเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณและทางสติปัญญาและเพื่อมีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคม จุดประสงค์ของเราในทั้งสองแง่มุมนี้ไม่อาจแยกออกจากกันได้ พระบาทสมเด็จพระกษัตริย์ทรงกระตุนเตือนเราในพระธรรมลิขิตตอนหนึ่งว่า:

“จงอย่าสาละวนอยู่กับธุระของตัวเอง จงเพ่งความคิดของเจ้าไปยังสิ่งที่จะฟื้นฟู โศกชะตาของมนุษยชาติ และทำให้หัวใจและจิตวิญญาณของมนุษย์บริสุทธิ์”¹

ในพระธรรมลิขิตอีกตอนหนึ่งพระองค์ทรงอธิบายอย่างชัดเจนว่า:

“...จุดประสงค์ที่มนุษย์ผู้ต้องมลายไปมีอยู่ นับตั้งแต่ก้าวจากศูนย์ภาพอย่างสมบูรณ์มาสู่อำนาจจักรแห่งการดำรงอยู่ ก็คือการทำหน้าที่ของพวกเขาเพื่อความสำเร็จของโลกและอาศัยอยู่ด้วยกันด้วยความปรองดองและความกลมเกลียวกัน”²

ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาวะภายในของเรา พระองค์ทรงประกาศว่า:

“หัวใจที่บริสุทธิ์เป็นเหมือนกระจกเงา จงชำระให้สะอาดโดยการขัดเงาด้วยความรักและการตัดขาดจากทุกสิ่งนอกจากพระผู้เป็นเจ้า เพื่อว่าดวงอาทิตย์ที่แท้จริงจะสาดแสงบนกระจกนั้นและรุ่งเช้าอันเป็นนิรันดร์จะเริ่มขึ้น”³

และพระอัครทูตบาฮาทรงบอกพวกเราว่า:

“หัวใจของพวกเจ้าต้องบริสุทธิ์และเจตนาของพวกเจ้าต้องจริงใจ เพื่อว่าพวกเจ้าจะกลายเป็นผู้รับของประทานทั้งหลายจากสวรรค์”⁴

1. สิ่งสมควรเป็นจุดสนใจของความคิดและความเอาใจใส่ของเราคืออะไร _____
_____
_____
2. เราก้าวออกมาจากศูนย์ภาพอย่างสมบูรณ์มาสู่อำนาจจักรแห่งการดำรงอยู่ด้วยจุดประสงค์อะไร _____
_____
_____

3. เราควรชำระกระจกแห่งหัวใจของเราให้สะอาดด้วยอะไร _____
4. มีสภาวะใดบ้างที่ดึงดูดของประทานจากสวรรค์ _____
5. ข้อใดต่อไปนี้เป็นความจริง
- คุณควรดูแลตัวเองก่อนเป็นลำดับแรก และจากนั้นคุณจึงจะสามารถดูแลผู้อื่นได้
  - หากคุณช่วยเหลือผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา คุณจะลงเอยด้วยการละลายตาไปจากเป้าหมายต่าง ๆ ของตัวคุณเอง
  - คุณเป็นเพื่อนที่สนิทที่สุดของตัวเอง
  - สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการค้นหาว่าอะไรทำให้คุณมีความสุข
  - จงติดตามความฝันของคุณ แล้วความฝันเหล่านั้นจะนำคุณไปสู่ความสุข
  - คุณจะทำได้ก็ต่อเมื่อการกระทำสิ่งนั้นไม่ได้ทำร้ายผู้อื่น
  - การมีแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ ตราบใดที่คุณทำความดีบ้างด้วย

ตอนที่ 2

ความเชื่ออย่างแน่วแน่ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของจุดประสงค์ที่มีสองด้านของเราคือ การที่เราทุกคนล้วนถูกสร้างขึ้นมาประเสริฐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงตรัสว่า:

“ดูกร บุตรแห่งธรรม! เราสร้างเจ้าขึ้นมาให้มี เหตุไฉนเจ้าจึงนำพาตัวเองลงไปสู่ความยากจน เราหนุมิตเจ้าขึ้นมาประเสริฐ เหตุไฉนเจ้าจึงทำให้ตัวเองต่ำลง เราให้ชีวิตของเจ้ากำเนิดมาจากสาระแห่งความรู้ เหตุไฉนเจ้าจึงแสวงหาวิชาจากผู้อื่นนอกไปจากเรา เราปั้นเจ้าขึ้นมาจากเมทนีแห่งความรัก เจ้าจักสาละวนอยู่กับผู้อื่นได้อย่างไร จงพิศดูตัวเจ้าเอง เพื่อว่าเจ้าจะพบเรายืนอยู่ภายในเจ้าอย่างทรงอำนาจ ทรงพลานุภาพ และดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง”⁵

การเติมคำลงในช่องว่างข้างล่างนี้จะช่วยคุณในการไตร่ตรองพระธรรมลิขิตตอนนี้

“ดูกร บุตรแห่งธรรม! เราสร้างเจ้าขึ้นมา _____ เหตุไฉนเจ้าจึงนำพาตัวเอง _____ ไปสู่ _____
 _____ เรา _____ เจ้าขึ้นมา _____ เหตุไฉนเจ้าจึง _____ ตัวเอง _____ เรา
 ให้ชีวิตของเจ้า _____ มาจาก _____ แห่ง _____ เหตุไฉนเจ้าจึง _____
 จากผู้อื่นนอกไปจาก _____ เรา _____ เจ้าขึ้นมาจากเมทนีแห่ง _____ เจ้าจัก
 _____ อยู่กับ _____ ได้อย่างไร จง _____ ตัวเจ้าเอง เพื่อว่าเจ้าจะพบ _____
 ยืนอยู่ภายในตัวเจ้า _____ และ _____”

เพื่อเป็นการชดเชยต่อความประเสริฐของจิตวิญญาณของเรา เราต้องหันไปยังบ่อเกิดแห่งการดำรงอยู่ของเราและแสวงหาความรู้แจ้งเห็นจริงจากพระองค์ วิธีหนึ่งที่มีผลมากที่สุดในการบรรลุเป้าหมายนี้คือการอธิษฐาน ท่านไซกิ เอฟเฟนดี ผู้พิทักษ์ศาสนาบอกพวกเราว่า เป้าหมายหลักของการอธิษฐานคือ “การพัฒนาบุคคลและสังคม โดยการบรรลุถึงคุณธรรมและพลังทางจิตวิญญาณ จิตวิญญาณของมนุษย์ต้องได้รับการบำรุงเลี้ยงเป็นอันดับแรก และการอธิษฐานก็สามารถให้การบำรุงเลี้ยงแก่จิตวิญญาณนี้ได้ดีที่สุด”⁶

ตอนที่ 3

พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงปรีชาญาณ พระองค์ทรงสร้างเราและทรงรู้สิ่งที่อยู่ในใจของเราและสิ่งใดที่ดีที่สุดสำหรับเรา พระองค์ไม่ทรงจำเป็นต้องได้รับคำอธิษฐานของเรา ถ้าเช่นนั้นแล้วเราอธิษฐานเพื่ออะไร

พระอัครทูตปาฮาทรงกล่าวว่า

“ในการอธิษฐานขั้นสูงสุด มนุษย์จะอธิษฐานเพื่อความรักของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น มิใช่เพราะว่ากลัวพระองค์หรือกลัวนรก มิใช่เพราะหวังจะได้พรหรือได้ขึ้นสวรรค์ ... เมื่อมนุษย์หลงรักใครคนหนึ่ง เป็นไปไม่ได้ที่เขาจะไม่กล่าวถึงชื่อของผู้ที่เขารัก ดังนั้นยากกว่าเพียงไหนที่จะไม่กล่าวถึงพระนามของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อมนุษย์ได้กลายเป็นผู้ที่รักพระองค์ ... มนุษย์ผู้มีธรรมไม่พบความปิติในสิ่งใดนอกจากในการระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้า”⁷

และในการตอบคำถามข้อหนึ่ง พระอัครทูตปาฮาทรงตอบว่า

“ถ้าคนเรารักเพื่อนคนหนึ่ง ย่อมเป็นธรรมดา มิใช่หรือที่เขาปรารถนาจะพูดถึงความรักนั้น แม้เขาจะรู้ว่าเพื่อนตระหนักในความรักของเขา เขาก็ยังปรารถนาจะบอกรักเพื่อน มิใช่หรือ ... เป็นความจริงที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรู้ความปรารถนาของหัวใจทุกดวง แต่แรงดลใจที่จะอธิษฐานนั้นเป็นไปตามธรรมชาติ โดยผุดขึ้นมาจากความรักของมนุษย์ที่มีต่อพระผู้เป็นเจ้า”⁸

1. จงเติมคำลงในช่องว่างต่อไปนี้

ก. ในการอธิษฐาน _____ เราจะ _____ เพื่อ _____
ของพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นมิใช่เพราะว่ากลัวพระองค์หรือกลัว _____ มิใช่เพราะหวังจะได้ _____
_____ หรือ _____

- ข. เมื่อเราหลง _____ ใครคนหนึ่ง เป็น _____ ที่เขาจะไม่กล่าวถึง _____ ของ _____ ดังนั้น _____ กว่าเพียงไหนที่จะไม่ _____ พระนามของพระเจ้า เป็นเจ้า เมื่อมนุษย์ _____ พระองค์
- ค. มนุษย์ผู้มีธรรมไม่พบ _____ ในสิ่งใดนอกจากใน _____ พระผู้เป็นเจ้า

2. เราอธิษฐานเพื่ออะไร _____
_____
3. วลี "การระลึกถึงพระเจ้า" หมายความว่าอย่างไร _____
_____
4. อะไรคือความปรารถนาอันแรงกล้าที่สุดของคนที่ยรักอีกคนหนึ่ง _____
_____
5. แรงดลใจที่จะอธิษฐานผุดขึ้นมาจากสิ่งใด _____
_____

ตอนที่ 4

ในบทอธิษฐานที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเปิดเผย เราพบข้อความต่อไปนี้:

“ข้าพเจ้าขอวิงวอนพระองค์ ... ขอทรงบันดาลให้การอธิษฐานของข้าพเจ้ากลายเป็นไฟที่จะเผาไหม้ที่ปิดกั้นข้าพเจ้าจากความงามของพระองค์ และเป็นแสงสว่างที่จะนำข้าพเจ้าไปสู่มหาสมุทรแห่งสถิตสถานของพระองค์”⁹

เราร้องขอต่อพระเจ้าในบทอธิษฐานบทเดียวกันว่า

"ข้าแต่พระเจ้าเป็นนายของข้าพเจ้า ขอทรงบันดาลให้การอธิษฐานของข้าพเจ้าเป็นน้ำพุแห่งชีวิตที่หล่อเลี้ยงข้าพเจ้าตราบนานเท่าที่อธิปไตยของพระองค์ยังอยู่ และช่วยให้ข้าพเจ้ากล่าวถึงพระองค์ในทุกภพ"¹⁰

1. การอธิษฐานเป็นเสมือนไฟในลักษณะใด ไฟนี้เผาผลาญสิ่งใด _____
_____
2. จงกล่าวถึงมานบางอย่างที่ปิดกั้นเราจากพระเจ้า _____
_____

3. การอธิษฐานเป็นเสมือนแสงสว่างได้หรือไม่ แสงสว่างนี้จะพาเราไปสู่ที่ใด _____
 _____
 _____
4. การอธิษฐานเป็นเสมือนน้ำพุแห่งชีวิตได้หรือไม่ น้ำพุนี้มอบสิ่งใดให้กับจิตวิญญาณของเรา
 _____
 _____
 _____

ตอนที่ 5

จงอ่านพระธรรมลิขิตต่อไปนี้ของพระอับดุลบาฮาและไคร์ครวญดู

“ไม่มีสิ่งใดในโลกแห่งการดำรงอยู่หวานมากกว่าการอธิษฐาน มนุษย์ต้องมีชีวิตอยู่ในสภาวะของการอธิษฐาน สภาวะที่ได้รับการประสาทพรสูงสุดคือสภาวะของการอธิษฐานและการวิงวอน การอธิษฐานคือการสนทนากับพระเจ้า การบรรลุนี่ยิ่งใหญ่ที่สุดหรือสภาวะที่หวานที่สุดมิใช่อื่นใดนอกจากการสนทนากับพระเจ้า การสนทนาที่ก่อให้เกิดความผ่อนคลายทางธรรม สติและความสุขใจ นำมาซึ่งพลังดึงดูดใหม่ ๆ จากอาณาจักรสวรรค์และก่อให้เกิดความตื่นตัวต่อภูมิปัญญาที่สูงกว่า”¹¹

1. สภาวะใดคือสภาวะที่หวานที่สุดในโลกแห่งการดำรงอยู่ _____
 _____
2. สภาวะของการอธิษฐานหมายความว่าอย่างไร _____
 _____
 _____
3. จงกล่าวถึงคุณลักษณะบางอย่างที่การอธิษฐานทำให้เกิดขึ้น _____
 _____
 _____
4. ขอให้ทบทวนพระธรรมลิขิตที่คุณได้ศึกษาไปในสองสามตอนที่ผ่านมาและเขียนข้อความห้าข้อความเกี่ยวกับลักษณะของการอธิษฐาน
  - การอธิษฐานเป็น _____
  - การอธิษฐานเป็น _____

- การอธิษฐานเป็น _____
- การอธิษฐานเป็น _____
- การอธิษฐานเป็น _____

ตอนที่ 6

จงอ่านพระวจนะต่อไปนี้ของพระบาฮาอูลลาห์และตรีกตรองดู

“ดูกร คนรับใช้ของเรา จงสวดวจนะของพระผู้เป็นเจ้าที่เจ้าได้รับโดยสวดเป็นทำนองดังเช่นผู้ที่เข้าใกล้พระองค์ได้สวด เพื่อว่าความหวานในท่วงทำนองจะจุดไฟขึ้นในจิตวิญญาณของเจ้าเองและดึงดูดหัวใจของมนุษย์ทั้งมวล ผู้ใดก็ตามที่สวดวจนะที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยโดยลำพังในห้องของเขา เทพธิดาของพระผู้ทรงมหิทธานุภาพที่กระจายอยู่ทุกแห่งหน จะขจรสู่นครสวรรค์ที่เปล่งจากปากของเขาไปกว้างไกล และจะดลให้หัวใจของมนุษย์ที่ชอบธรรมทุกคนเด่นอย่างระทึกร แม้วาทอนแรกเขาอาจไม่ตระหนักถึงผลของการอธิษฐาน แต่อธิปไตยของพระกรุณาที่ประทานลงมาแก่เขาจะส่งผลให้หัวใจจิตวิญญาณของเขาในไม่ช้า ความลึกซึ้งของการเปิดเผยพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าถูกประกาศิตไว้ดังนี้ โดยพระประสงค์ของพระผู้ทรงเป็นบ่อเกิดของอานุภาพและอัจฉริยภาพ”¹²

1. “สวดเป็นทำนอง” หมายความว่าอย่างไร _____
_____
2. เราควรสวดวจนะของพระผู้เป็นเจ้าเป็นทำนองในลักษณะใด _____
_____
_____
3. คำว่า “สวด” หมายความว่าอย่างไร _____
_____
4. คำว่า “กระจาย” หมายความว่าอย่างไร _____
_____
5. ความหวานในท่วงทำนองของเราจะมีผลอย่างไรต่อจิตวิญญาณของเราเอง _____
_____

6. ความหวานในท่วงทำนองของเราจะมีผลอย่างไรต่อหัวใจของผู้อื่น _____
_____
_____

ตอนที่ 7

คุณอาจปรารถนาที่จะท่องจำพระวจนะของพระบาฮาอุลลาห์สองตอนต่อไปนี้ ซึ่งคัดมาจากบทอธิษฐานที่พระองค์ทรงเปิดเผยไว้

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า! ขอทรงอย่าถือความหวังและการกระทำของข้าพเจ้า ขอทรงถือแต่พระประสงค์ของพระองค์ที่ห้อมล้อมสวรรค์และโลก พระนามอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์เป็นพยาน ข้าแต่พระผู้เป็นนายของชาติทั้งปวง! ข้าพเจ้าปรารถนาแต่สิ่งที่พระองค์ปรารถนาและรักแต่สิ่งที่พระองค์รัก”¹³

“พระองค์ทรงความสูงส่งเกินกว่าคำสรรเสริญของบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้จะขึ้นไปถึงนภาแห่งความใกล้ชิดพระองค์ หรือวิหคแห่งหัวใจของบรรดาผู้ที่อุทิศตนต่อพระองค์จะไปถึงประตูของพระองค์ ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า พระองค์ทรงความวิสุทธิเหนือคุณลักษณะและทรงความศักดิ์สิทธิ์เหนือนามทั้งปวง ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงประเสริฐสุด พระผู้ทรงความรู้โรจน์”¹⁴

ตอนที่ 8

พระอับดุลบาฮาทรงกล่าวว่า

“เป็นหน้าที่ของคนรับใช้ที่จะต้องสวดอ้อนวอนและขอความช่วยเหลือจากพระผู้เป็นเจ้า และวิงวอนและร้องขอความเกื้อหนุนจากพระองค์ สิ่งนี้ควรค่าแก่ฐานะแห่งการรับใช้ และพระผู้เป็นนายจะทรงบัญชาสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงปรารถนา ซึ่งเป็นไปตามพระปรีชาญาณอันสมบูรณ์ยิ่งของพระองค์”¹⁵

และพระอับดุลบาฮาทรงอธิบายว่า

“จิตวิญญาณมีอิทธิพล การอธิษฐานจึงมีผลทางจิตวิญญาณ ดังนั้น เราจึงอธิษฐานว่า ‘ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดรักษาผู้ป่วยคนนี้’ เมื่อว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบ สำคัญหรือไม่ว่าใครเป็นผู้อธิษฐาน พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานของคนรับใช้ทุกคนหากการอธิษฐานนั้นเป็นเรื่องเร่งด่วน ความปรานีของพระองค์นั้นไพศาลและไร้ขีดจำกัด พระผู้

เป็นเจ้าของทรงตอบคำอธิษฐานของคนรับใช้ของพระองค์ทุกคน พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของพืชต้นนี้ ซึ่งเสมือนกับอธิษฐานว่า ‘ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดหลังฝนให้แก่ข้าพเจ้า!’ พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานและพืชนั้นก็เติบโต พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบผู้ใดก็ตาม”¹⁶

ในระหว่างการอธิษฐานของเรา ย่อมเป็นเรื่องธรรมดาที่เราจะวิงวอนขอพระผู้เป็นเจ้าให้ทรงประทานความจำเป็นต่าง ๆ ตามที่เราขอ ดังนั้นเราจึงอธิษฐานเพื่อสุขภาพของเราและสุขภาพของคนที่เรารัก เราอธิษฐานเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางจิตวิญญาณและทางวัตถุของครอบครัวเรา และเราอธิษฐานเพื่อขอการนำทาง เราขอความเข้มแข็ง ความศรัทธาและการรับรองในหนทางแห่งการรับใช้แน่นอนว่าในระหว่างที่เราอธิษฐานกับพระผู้เป็นเจ้านั้นเราควรจดจำไว้ว่าเป้าหมายในชีวิตของเราคือการทำให้ความประสงค์ของเราสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์ ดังนั้น เราต้องอธิษฐานขอให้สิ่งต่าง ๆ เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์และมีความพร้อมที่จะยอมทำตามพระประสงค์นั้น หากคุณท่องจำพระวจนะต่อไปนี้ของพระอับดุลบาฮาให้ขึ้นใจ ถ้อยพระวจนะเหล่านี้จะช่วยเป็นแหล่งกำเนิดความสุขหรรษาและความมั่นใจให้คุณอยู่เสมอ:

“ดูกร เจ้าผู้กำลังหันหน้าเข้าหาพระผู้เป็นเจ้า จงปิดตาของเจ้าจากสิ่งอื่นใดทั้งหมดและจงเปิดตามองไปยังอาณาจักรแห่งความรุ่งโรจน์ทั้งปวง จงขอสิ่งใดก็ตามที่เจ้าปรารถนาจากพระองค์เพียงผู้เดียว จงแสวงหาสิ่งใดก็ตามที่เจ้าแสวงหาจากพระองค์เพียงผู้เดียว ด้วยการมองมาเพียงครั้งเดียวพระองค์ทรงมอบความหวังนับแสนอย่าง ด้วยการชำเลืองมองเพียงครั้งเดียวพระองค์ทรงรักษาความเจ็บป่วยที่ไม่อาจรักษาให้หายได้นับแสนโรค ด้วยการพยักหน้าเพียงครั้งเดียวพระองค์ทรงใส่ยาสมานให้กับทุกบาดแผล ด้วยการมองเพียงแวบเดียวพระองค์ทรงปลดปล่อยจิตใจทั้งหลายให้หลุดพ้นจากพันธนาการแห่งความเศร้าโศก พระองค์ทรงกระทำดังที่พระองค์ทรงปรารถนาที่จะกระทำ แล้วเราจะขอความช่วยเหลือจากใครอื่นเล่า พระองค์ทรงดำเนินการตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ทรงบัญญัติสิ่งที่พระองค์ทรงพึงพอพระทัย ดังนั้นจึงเป็นการดีกว่าที่เจ้าจะห้อมล้อมด้วยพระหัตถ์ด้วยความจำนนและมอบความวางใจของเจ้าไว้กับพระผู้เป็นนายผู้ทรงปราณี”¹⁷

ตอนที่ 9

จากทุกสิ่งที่เราได้ศึกษามาจนถึงตอนนี้ เป็นที่แน่ชัดว่าการหันเข้าหาพระผู้เป็นเจ้าด้วยการอธิษฐานนั้นเป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้สำหรับชีวิตทางจิตวิญญาณ ช่างเป็นสิ่งที่หอมหวานเพียงใดที่จะได้อธิษฐานกับพระผู้เป็นเจ้าไม่นานนักหลังจากการตื่นนอนในตอนเช้าและก่อนที่เราจะเข้านอนในตอนกลางคืนเวลาที่เราใช้ในการอธิษฐานในแต่ละวันและจำนวนบทอธิษฐานที่เราสวดนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการและความกระหายทางจิตวิญญาณของเรา เราสามารถเลือกสวดจากบทอธิษฐานจำนวน

มากมายที่เปิดเผยไว้โดยพระบาฮาอุลลาห์ พระบ็อบ และพระอับดุลบาฮาได้ในทุกโอกาส อย่างไรก็ตาม พระบาฮาอุลลาห์ทรงยังได้เปิดเผยบทอธิษฐานบังคับประจำวันไว้สามบทด้วย ท่านโชกิ เอฟเฟนดิกกล่าว ว่า:

“บทอธิษฐานบังคับประจำวันมีอยู่ด้วยกันสามบท บทสั้นที่สุดประกอบด้วยท่อนเดียวซึ่ง ต้องสวดหนึ่งครั้งทุก 24 ชั่วโมงเวลาเที่ยงวัน บทปานกลางซึ่งเริ่มต้นด้วยข้อความว่า ‘พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงเป็นพยานว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์’ นั้นต้องสวด สามครั้งในหนึ่งวันคือ ในตอนเช้า ตอนเที่ยงและตอนค่ำ บทอธิษฐานบทยาวซึ่งเป็น บทที่มีความพิถีพิถันที่สุดในสามบทนี้ ต้องสวดหนึ่งครั้งในทุก 24 ชั่วโมงโดยเลือกเวลา ใดก็ได้ตามความรู้สึกที่ต้องการจะสวด

“ศาสนิกชนมีอิสระอย่างเต็มที่ที่จะเลือกสวดบทใดก็ได้บทหนึ่งจากสามบทนี้ แต่การสวด บทใดบทหนึ่งดังกล่าวเป็นข้อบังคับที่ต้องกระทำ และต้องสวดให้สอดคล้องกับคำสั่งที่ เฉพาะเจาะจงซึ่งกำกับไว้เฉพาะแต่ละบท”¹⁸

และพระองค์ยังทรงกล่าวต่อไปอีกว่า

“บทอธิษฐานบังคับประจำวันเหล่านี้พร้อมกับบทอธิษฐานเฉพาะอื่น ๆ บางบท เช่น บท อธิษฐานเพื่อการรักษา ธรรมจาริกถึงอาหมัด ได้รับการประสิทธิ์ประสาทด้วยพลัง อำนาจและความสำคัญเป็นพิเศษโดยพระบาฮาอุลลาห์ ดังนั้นศาสนิกชนจึงควรยอมรับ ตามนี้และควรสวดด้วยความศรัทธาและความมั่นใจอย่างไม่มีข้อสงสัยว่า โดยอาศัยบท อธิษฐานเหล่านี้พวกเขาจะสามารถเข้าสู่การสนทนากับพระเจ้าได้อย่างใกล้ชิด สนิทสนมมากยิ่งขึ้น และจะสามารถเชื่อมอัตลักษณ์ของตนเองเข้ากับกฎและหลักธรรม ของพระองค์ได้อย่างสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น”¹⁹

บทอธิษฐานบังคับสามบทที่เปิดเผยโดยพระบาฮาอุลลาห์นั้นใช้สวดโดยแต่ละคน ประเภทของ การอธิษฐานแบบสวดร่วมกันเป็นหมู่คณะที่มีการสวดบทอธิษฐานบังคับประจำวันเป็นกลุ่มตามพิธีกรรม บางอย่างนั้นไม่มีอยู่ในศาสนาบาไฮ บทอธิษฐานเพื่อผู้ถึงแก่กรรมเป็นบทอธิษฐานสำหรับสวดเป็นหมู่ คณะเพียงบทเดียวที่บัญญัติไว้โดยกฏบาไฮ บทอธิษฐานบทนี้ต้องท่องสวดโดยผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งอยู่ในที่นั้น ในขณะที่คนอื่น ๆ ที่เหลือยืนในความเงียบก่อนที่จะนำศพลงฝังในหลุมฝังศพ

1. คำว่า “บังคับ” หมายความว่าอะไร _____
2. พระบาฮาอุลลาห์ทรงเปิดเผยบทอธิษฐานบังคับประจำวันกับท _____
3. เราควรสวดบทอธิษฐานทั้งสามบทนี้ทุกวันใช่หรือไม่ _____

4. หากเราเลือกสวดบทอธิษฐานบังคับประจำวันบทยาว เราควรสวดกี่ครั้งในแต่ละวัน _____
_____
5. เราควรสวดกี่ครั้ง หากเราเลือกสวดบทอธิษฐานบังคับประจำวันบทปานกลาง _____
6. เราควรสวดกี่ครั้ง หากเราเลือกสวดบทอธิษฐานบังคับประจำวันบทสั้น _____
7. จงกล่าวถึงบทอธิษฐานบางบทที่มีพลังอำนาจพิเศษ _____
_____
8. จงท่องจำบทอธิษฐานบังคับบทสั้นนี้ให้ขึ้นใจหากคุณยังไม่ได้ท่องจำ
“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเป็นสักขีพยานว่า พระองค์ทรงสร้างเจ้า
ขึ้นมาเพื่อให้รู้จักและบูชาพระองค์ บัดนี้ข้าพเจ้าขอยืนยันความไร้อำนาจของข้าพเจ้า
และเดชานุภาพของพระองค์ ความยากไร้ของข้าพเจ้าและความมั่งคั่งของพระองค์
ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดอีกนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงช่วยเหลือในภัยอันตราย พระผู้
ทรงดำรงอยู่ด้วยตนเอง”²⁰
9. ในบทอธิษฐานบังคับประจำวันบทสั้นนี้ คุณยืนยันอะไร
_____
_____

ตอนที่ 10

เราควรจดจำไว้ว่านอกเหนือจากพระพรที่เราได้รับจากการเชื่อฟังกฎแห่งการอธิษฐานภาคบังคับตลอดจนการบำรุงเลี้ยงที่เราได้รับการสวดบทอธิษฐานบทอื่น ๆ ด้วยตัวเราเองแต่ละคนแล้ว จิตวิญญาณของเราก็กังยังได้รับการยกระดับขึ้นเมื่อเราได้ยินบทอธิษฐานที่ท่องสวดกันในที่ชุมนุมไม่ว่าจะเป็นที่ชุมนุมขนาดใหญ่หรือเล็ก พระบาทสมเด็จพระบอกรว่า:

“จงรวมตัวกันด้วยความสุขุขรรษาและไมตรีจิตอย่างที่สุดและท่องสวดบทพระธรรมที่เปิดเผยโดยพระผู้เป็นนายผู้ทรงความปราณี โดยการทำให้ประตู่แห่งความรู้ที่แท้จริงจะเปิดออกให้ กับตัวตนภายในของเจ้า และจากนั้นเจ้าจะรู้สึกว่าคุณจิตวิญญาณของตนเองได้รับการประสิทธิ์ประสาทด้วยความแน่วแน่และหัวใจของเจ้าจะเต็มไปด้วยความสุขุขรรษาอันแผ่ไพศาล”²¹

เราทุกคนรู้สึกได้ถึงความสุขที่แท้จริงอันยิ่งใหญ่จากการรู้ว่า การชุมนุมเพื่อการอธิษฐานทั่วโลกซึ่งเป็นที่ที่มิตรสหายและเพื่อนบ้านรวมตัวกันเพื่อสนทนากับพระผู้เป็นเจ้านั้นกำลังเพิ่มจำนวนทวีคูณขึ้นเป็นพัน ๆ อย่างต่อเนื่อง สภายุติธรรมแห่งสากลเขียนไว้ว่า:

“ชุมนุมอธิษฐานเป็นโอกาสที่จิตวิญญาณดวงใดก็ได้จะเข้ามาสูดสูดสนธรรสแห่งสวรรค์ สัมผัสกับความหวานของบทอธิษฐาน ไตร่ตรองอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับพระวาทะอันสร้างสรรค์ และได้รับการนำพาไปสู่ภวังค์แห่งความสุขด้วยปีกแห่งจิตวิญญาณและสนทนากับพระองค์ผู้เป็นที่รักยิ่งองค์เดียว มิตรภาพและการมีจุดประสงค์ร่วมกันเป็นความรู้สึกที่ถูกสร้างขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทสนทนาต่าง ๆ ที่มีระดับทางจิตวิญญาณที่สูงขึ้นซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติในโอกาสดังกล่าว และโดยการสนทนาที่ ‘นครแห่งหัวใจของมนุษย์’ จะสามารถเปิดออกได้”²²

เมื่อเรารู้สึกอยากจะทำอธิษฐาน เราจะรออย่างเจียม ใจ สักครู่เพื่อชำระจิตใจของเราให้ปราศจากสิ่งต่าง ๆ ทางโลก ขณะอธิษฐานเราจะพยายามมุ่งความคิดของเราไปที่พระผู้เป็นเจ้า หลังจากที่เราสวดบทอธิษฐานเสร็จแล้ว เราจะนั่งเจียมใจอยู่สักครู่หนึ่งและจะไม่เปลี่ยนไปทำกิจกรรมอื่นในทันที เช่นเดียวกับเมื่อเราฟังบทอธิษฐานที่สวดโดยผู้อื่นในการชุมนุม ในโอกาสดังกล่าวเราจะรักษาท่าทีของการอธิษฐานและตั้งใจฟังแต่ละถ้อยคำอย่างดียิ่งราวกับว่าเราเป็นผู้ที่สวดถ้อยคำเหล่านั้นเอง

1. จิตวิญญาณที่ร่วมชุมนุมกันเพื่อท่องสวดบทพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าควรเป็นเช่นใด _____
_____
_____
2. การรวมตัวกันของเราเพื่อท่องสวดบทพระธรรมของพระผู้เป็นเจ้าจะส่งผลใด _____
_____
_____
_____
3. ชุมนุมอธิษฐานเป็นโอกาสที่จิตวิญญาณดวงใดก็ได้จะ
— _____
— _____
— _____
— _____
— _____ และ
— _____
4. ความรู้สึกใดบ้างที่ถูกสร้างขึ้นในชุมนุมอธิษฐาน _____
_____

5. บทสนทนาต่าง ๆ ที่มีระดับทางจิตวิญญาณที่สูงขึ้นซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติใน
 ชุมชมมุขีฐานนั้นส่งผลใด _____
6. จงเขียนข้อความสั้น ๆ เกี่ยวกับทำที่ที่เต็มไปด้วยความเคารพที่เราควรแสดงออกเมื่อมุขีฐาน
 ไม่ว่าจะอยู่คนเดียวหรือในที่ชุมนุม
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

ตอนที่ 11

หน่วยแรกของหลักสูตรนี้ได้มุ่งเน้นในเรื่องนิสัยการอ่านข้อความจากพระธรรมลิขิตทุกวันและ
 ไตร่ตรองความหมายของพระธรรมลิขิตเหล่านั้น ในหน่วยนี้คุณได้ไตร่ตรองถึงความสำคัญของการ
 มุขีฐานซึ่งผลที่ตามมาคือการที่คุณได้เสริมสร้างความสม่ำเสมอมากยิ่งขึ้นให้กับนิสัยในการสวด
 มุขีฐานเป็นประจำทุกวัน เนื้อหาในตอน 10 ได้ช่วยให้คุณสังเกตเห็นถึงความสำคัญของการปฏิบัติบูชา
 ร่วมกันของชุมชน ทุกสิ่งทุกอย่างที่คุณได้ศึกษามาจนถึงตอนนี้ได้ช่วยให้คุณพร้อมที่จะลงมือทำหนึ่งใน
 สิ่งแรก ๆ บนหนทางแห่งการรับใช้หากคุณปรารถนาที่จะทำ นั่นก็คือการจัดชุมนุมมุขีฐาน

ในขั้นตอนแรก ๆ คุณอาจต้องการท่องจำบทมุขีฐานบางบท และหาโอกาสที่จะแบ่งปันบท
 มุขีฐานเหล่านั้นกับเพื่อน ๆ สักสองสามคน ในขณะที่เดียวกันคุณก็ควรเข้าร่วมชุมนุมมุขีฐานในชุมชน
 ของคุณให้ได้อย่างน้อยหนึ่งแห่งและซึ่งนับเป็นหนึ่งในผู้สนับสนุนที่กระตือรือร้นของกิจกรรมนี้ ในที่สุด
 ตัวคุณเองอาจตัดสินใจเป็นเจ้าของจัดชุมนุมมุขีฐาน โดยเชิญชวนเพื่อน สมาชิกในครอบครัว และ
 เพื่อนบ้านมาร่วมชุมนุมกันเป็นประจำเพื่อมุขีฐานและสร้างมิตรภาพ ในบางกรณีผู้เข้าร่วมศึกษา
 หลักสูตรนี้สองหรือสามคนสามารถร่วมกันจัดชุมนุมมุขีฐาน

ดังที่คุณนึกภาพออกได้ ไม่มีสูตรตายตัวสำหรับวิธีการจัดชุมนุมมุขีฐาน แต่เห็นได้อย่างชัดเจน
 ว่า ชุมชมมุขีฐานเป็นการรวมตัวกันของเพื่อนโดยมีการสวดมุขีฐาน มีการอ่านข้อความจากพระธรรม
 ลิขิตและมีการสนทนาที่ช่วยยกระดับจิตใจขึ้น ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในบรรยากาศทางธรรมที่โดดเด่น ขอให้
 คุณกล่าวสักเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวความคิดต่อไปนี้ในบริบทของการเป็นเจ้าของจัดชุมนุมมุขีฐาน

การเชื่อเชิญอย่างอบอุ่นและเปี่ยมด้วยความรัก: _____
_____
_____
_____

การสร้างสภาพแวดล้อมที่มีการต้อนรับอย่างอบอุ่น: _____
_____
_____
_____

การรักษาบรรยากาศแห่งความเคารพยำเกรง: _____
_____
_____
_____

การส่งเสริมมิตรภาพที่เต็มไปด้วยความสุขหรรษา: _____
_____
_____
_____

การสนับสนุนให้มีการสนทนาที่ยกระดับจิตวิญญาณ: _____
_____
_____
_____

เอกสารอ้างอิง

1. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), XLIII, par. 4, p. 105.
2. Bahá'u'lláh, in *Trustworthiness: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1987), no. 21, p. 5.
3. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.43, p. 31.
4. From a talk given on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), p. 127.
5. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 13, pp. 6–7.
6. From a letter dated 8 December 1935 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), no. 71, p. 31.
7. Words of 'Abdu'l-Bahá, cited by J. E. Esslemont, *Bahá'u'lláh and the New Era: An Introduction to the Bahá'í Faith* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2017 printing), p. 106.
8. Ibid.
9. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), pp. 7–8.
10. Ibid., p. 9.
11. Words of 'Abdu'l-Bahá, cited in *Star of the West*, vol. 8, no. 4 (17 May 1917), p. 41.
12. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXVI, par. 2, p. 334; also in *Bahá'í Prayers*, p. iii.
13. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, pp. 8–9.
14. Ibid., p. 12.
15. 'Abdu'l-Bahá, in *Prayer and Devotional Life*, no. 24, p. 7.
16. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, p. 345.

17. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 22.1, pp. 75–76.
18. From a letter dated 10 January 1936 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Prayer and Devotional Life*, no. 61, p. 25.
19. From a letter dated 10 January 1936 written on behalf of Shoghi Effendi, quoted in *Bahá'í Prayers*, p. 301.
20. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Prayers*, p. 4.
21. Bahá'u'lláh, in *Prayer and Devotional Life*, no. 68, p. 29.
22. From a message dated 29 December 2015, published in *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), no. 35.49, p. 232.

ชีวิตและความตาย

จุดประสงค์

เพื่อตระหนักว่าชีวิตไม่ใช่ประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลงและความบังเอิญของโลกนี้เท่านั้น แต่ความหมายที่แท้จริงของชีวิตพบได้ในการพัฒนาของจิตวิญญาณ

ตอนที่ 1

จิตวิญญาณของมนุษย์นั้นสูงส่งเหนือสสารและโลกทางกายภาพ ในการกล่าวสุนทรพจน์ครั้งหนึ่ง พระอับดุลบาฮาทรงอธิบายว่า:

“ร่างกายที่เป็นวัตถุเหล่านี้ประกอบด้วยอะตอม เมื่ออะตอมเหล่านี้เริ่มแยกออกจากกัน การสลายตัวก็เริ่มต้นขึ้น จากนั้นสิ่งที่เราเรียกว่าความตายก็มาถึง....

“แต่กับจิตวิญญาณนั้นแตกต่างกัน จิตวิญญาณไม่ใช่การรวมเข้ากันของธาตุต่าง ๆ จิตวิญญาณไม่ได้ประกอบด้วยอะตอมจำนวนมาก จิตวิญญาณเป็นสสารหนึ่งเดียวที่แบ่งแยกไม่ได้และด้วยเหตุนี้จึงเป็นนิรันดร์ จิตวิญญาณอยู่นอกเหนือลำดับของการสร้างสรรค์ทางกายภาพโดยสิ้นเชิง จิตวิญญาณเป็นอมตะ!”¹

1. “ประกอบด้วย” หมายความว่าอย่างไร _____
2. จิตวิญญาณของมนุษย์ประกอบด้วยธาตุต่าง ๆ เหมือนร่างกายที่เป็นวัตถุหรือไม่ _____
3. จิตวิญญาณของมนุษย์เป็นสิ่งที่มีสถานะทางกายภาพหรือไม่ _____

ตอนที่ 2

จดหมายที่เขียนในนามของท่านศาสนิกบาลระบุว่า “จิตวิญญาณของมนุษย์เกิดขึ้นมาในเวลาของการปฏิสนธิ”² ในการตอบคำถามเกี่ยวกับความหมายของ “กาปฏิสนธิ” สภายุติธรรมแห่งสากลตั้งข้อสังเกตว่า:

“ในธรรมชาติบาไฮไม่พบว่ามีข้อความที่ให้นิยามไว้อย่างเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ระบุว่าเป็น ‘การปฏิสนธิ’ ว่าเกิดขึ้นในช่วงเวลาทางชีววิทยาช่วงใดและมีลักษณะทางธรรมชาติอย่างไร การใช้คำนี้ในบริบททางการแพทย์ดูเหมือนจะไม่ชัดเจนด้วยเช่นกัน ที่จริงแล้ว ความเข้าใจลักษณะหนึ่งเกี่ยวกับการปฏิสนธินั้นเข้าใจว่า การปฏิสนธิเกิดขึ้นพร้อมกันกับการผสมกันของไข่กับอสุจิ แต่กระนั้นก็มีความเข้าใจในอีกลักษณะหนึ่งว่า การปฏิสนธินั้นเกิดขึ้นภายหลังการผสมกันของไข่กับอสุจิและการฝังตัวของตัวอ่อน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการตั้งครรภ์ ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ที่จะรู้ว่าการเชื่อมโยงกันระหว่างจิตวิญญาณกับรูปลักษณะทางวัตถุที่เกิดขึ้นเมื่อใด และคำถามดังกล่าวอาจเป็นคำถามที่ไม่สามารถคลี่คลายได้โดยความคิดหรือการสืบสวนของมนุษย์ เนื่องจากคำถามเหล่านี้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของโลกทางจิตวิญญาณและธรรมชาติของจิตวิญญาณนั่นเอง”³

1. จิตวิญญาณของมนุษย์เกิดขึ้นเมื่อใด _____
2. คำว่า “การปฏิสนธิ” อธิบายถึงช่วงเวลาทางชีววิทยาที่เฉพาะเจาะจงหรือไม่ _____

ตอนที่ 3

การเชื่อมโยงกันระหว่างจิตวิญญาณและร่างกายไม่ใช่การเชื่อมโยงทางวัตถุ จิตวิญญาณไม่เข้าหรือออกจากร่างกายและไม่ได้ครอบครองพื้นที่ทางกายภาพ ความสัมพันธ์ของจิตวิญญาณกับร่างกายนั้นคล้ายกับความสัมพันธ์ที่แสงมีกับกระจกที่สะท้อนแสงนั้น แสงที่ปรากฏบนกระจกไม่ได้อยู่ภายในกระจกนั้น ในทำนองเดียวกันจิตวิญญาณไม่ได้อยู่ภายในร่างกาย ดังที่พระอัครทูลบาฮาทรระบุว่า

“จิตวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผลหรือดวงวิญญาณของมนุษย์ มิได้ดำรงอยู่โดยอาศัยการแผ่เร้นอยู่ภายในร่างกาย – กล่าวคือจิตวิญญาณไม่ได้เข้าไปในร่างกาย เพราะการแผ่เร้นอยู่ภายในและการเข้าไปข้างในเป็นคุณลักษณะของร่างกาย และจิตวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผลมีความสูงส่งเหนือสิ่งนี้ จิตวิญญาณไม่เคยเข้าสู่ร่างกายนี้เพื่อที่จะเริ่มต้น จึงไม่จำเป็นต้องมีที่อาศัยอื่นใดเมื่อละไปจากร่างกาย ไม่เลย การเชื่อมโยงกันของจิตวิญญาณกับร่างกายเป็นเสมือนการเชื่อมโยงกันของตะเกียงกับกระจก หากกระจกถูกขัดเงาและทำให้สมบูรณ์ แสงของตะเกียงจะปรากฏขึ้นในนั้น และหากกระจกนั้นแตกหรือมีฝุ่นปกคลุมแสงก็จะยังคงถูกปกปิดไว้”⁴

1. จงเติมคำลงในช่องว่างในประโยคด้านล่าง
  - ก. จิตวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผลหรือ _____ มิได้ดำรงอยู่ได้โดยอาศัยการอยู่ภายในร่างกายนี้ – กล่าวคือจิตวิญญาณไม่ได้ _____
  - ข. _____ หรือดวงวิญญาณของมนุษย์ไม่ได้เข้าไปในร่างกาย เพราะการเป็นองค์ประกอบภายในและการเข้าไปเป็น _____ และจิตวิญญาณที่สามารถใช้เหตุผล _____
  - ค. จิตวิญญาณไม่เคย _____ เพื่อที่จะเริ่มต้น จึงไม่จำเป็นต้อง _____
  - ง. การเชื่อมโยงกันของจิตวิญญาณกับร่างกายเป็นเสมือนการเชื่อมโยงกันของ _____
  - จ. หากกระจกถูกขัดเงาและทำให้สมบูรณ์ _____ จะปรากฏขึ้นในกระจกนั้น
  - ฉ. หากกระจกแตกหรือมีฝุ่นปกคลุม _____

2. จากสิ่งที่เราศึกษาจนถึงตอนนี้ จงพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ เป็นจริงหรือไม่:
- _____ จิตวิญญาณไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของโลกทางกายภาพ
  - _____ จิตวิญญาณอยู่ภายในร่างกาย
  - _____ ร่างกายเป็นเจ้าของจิตวิญญาณ
  - _____ จิตวิญญาณเป็นอมตะ
  - _____ แต่ละคนมีจุดเริ่มต้นของตนเองเมื่อจิตวิญญาณเชื่อมโยงเข้ากับตัวอ่อน
  - _____ ชีวิตเริ่มต้นเมื่อแต่ละคนเกิดมาในโลกนี้
  - _____ การดำรงอยู่ทางวัตถุของแต่ละบุคคลดำเนินต่อไปหลังจากความตาย
  - _____ ชีวิตประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเราทุกวัน
3. จงใช้ภาพของแสงและกระจกเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างจิตวิญญาณและร่างกาย:
- _____
- _____
- _____
- _____

ตอนที่ 4

มีความสัมพันธ์ที่พิเศษมากระหว่างจิตวิญญาณและร่างกายซึ่งทั้งสองประกอบกันเข้าเป็นมนุษย์ ความสัมพันธ์นี้คงอยู่ในช่วงชีวิตมรรตัย (ชีวิตที่ต้องตาย) เท่านั้น เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองสิ้นสุดลงแต่ละฝ่ายก็กลับไปยังจุดเริ่มต้นของตนเอง – ร่างกายกลับไปสู่โลกแห่งผงธุลีและจิตวิญญาณกลับไปยังโลกแห่งจิตวิญญาณของพระเจ้า ที่ซึ่งจิตวิญญาณยังคงก้าวหน้าต่อไป พระอัครทูตปาฮาทรงกล่าวว่า

“จิตวิญญาณของมนุษย์มีจุดเริ่มต้น แต่ไม่มีจุดจบ: จิตวิญญาณยืนยงอยู่ชั่ววันรันดร์”⁵

ในการกล่าวสุนทรพจน์ครั้งหนึ่งพระองค์ทรงชี้แจงว่า:

“จิตวิญญาณไม่จำเป็นต้องมีร่างกาย แต่ร่างกายจำเป็นต้องมีจิตวิญญาณไม่เช่นนั้นร่างกายจะไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ จิตวิญญาณมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่มีร่างกาย แต่ร่างกายที่ไม่มีจิตวิญญาณจะตาย”⁶

และท่านศาสนภีบาลอธิบายว่า:

“ตามหลักคำสอนไบเบิลเกี่ยวกับจิตวิญญาณของมนุษย์ จิตวิญญาณของมนุษย์เริ่มต้นด้วยการก่อตัวของตัวอ่อนของมนุษย์ และจะพัฒนาต่อไปเรื่อย ๆ และหลังจากแยกออก

จากร่างกายแล้วจะผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำรงอยู่อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นความ
เจริญก้าวหน้าของจิตวิญญาณจึงไม่มีที่สิ้นสุด”⁷

1. ด้วยการคำนึงถึงพระธรรมลิขิตข้างต้นในใจ จงตอบคำถามต่อไปนี้:

ก. ร่างกายจำเป็นต้องมีจิตวิญญาณหรือไม่ _____

ข. จิตวิญญาณจำเป็นต้องมีร่างกายหรือไม่ _____

ค. จะเกิดอะไรขึ้นกับความเชื่อมโยงระหว่างร่างกายและจิตวิญญาณเมื่อเราตาย _____

_____

ง. จะเกิดอะไรขึ้นกับจิตวิญญาณหลังความตาย _____

_____

จ. ความก้าวหน้าของจิตวิญญาณจะดำเนินไปได้นานเพียงไหน _____

_____

ฉ. ชีวิตจะสิ้นสุดลงเมื่อใด _____

_____

2. จงตัดสินใจว่า ข้อใดต่อไปนี้สอดคล้องกับสิ่งที่เราได้ศึกษาไปแล้วในเนื้อหาที่ผ่านมา:

___ ความตายคือการลงโทษ

___ การเชื่อมโยงระหว่างร่างกายและจิตวิญญาณคงอยู่ในช่วงชีวิตมรรตัยเท่านั้น

___ ร่างกายมีความสามารถในการเจริญก้าวหน้าไปชั่วนิรันดร์

___ จิตวิญญาณจะเจริญก้าวหน้าไปชั่วนิรันดร์

___ ความตายคือจุดจบของชีวิต

___ จะมีวันแห่งการพิพากษาและเมื่อนั้นร่างกายของเราจะฟื้นคืนชีพขึ้นมา

___ ณ เวลาของความตาย จิตวิญญาณจะมีอิสระมากกว่าที่เคยมีมา

___ ชีวิตจบลงด้วยความตาย

___ เราควรกลัวความตาย

___ อาหาร เสื้อผ้า การพักผ่อน และสันตนาการเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับจิตวิญญาณ

___ จิตวิญญาณจะเหนื่อยล้าเมื่อร่างกายใช้พลังงานจนหมด

___ จิตวิญญาณไม่ได้รับผลกระทบจากความเจ็บป่วยหรือความอ่อนแอของร่างกาย

___ มนุษย์จะยังคงมีความต้องการทางร่างกายอยู่ภายหลังจากความตาย

ตอนที่ 5

เราได้เห็นแล้วว่าจิตวิญญาณไม่ได้ครอบครองพื้นที่ทางกายภาพและไม่ได้อยู่ภายใต้กฎของธรรมชาติในลักษณะเดียวกับสิ่งที่มีสถานะเป็นวัตถุ จิตวิญญาณมีอิทธิพลในโลกโดยผ่านการทำงานของร่างกาย แต่ไม่ใช่วิธีเดียวที่จิตวิญญาณใช้พลังของตนเอง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงประกาศว่า:

“แท้จริงแล้ว เรากล่าวว่าจิตวิญญาณของมนุษย์มีความสูงส่งเหนือการปรากฏออกมา และการถอยกลับเข้าไปทั้งหมด จิตวิญญาณอยู่หนึ่งแต่กระนั้นก็ทะยานขึ้น จิตวิญญาณเคลื่อนไหวแต่กระนั้นก็อยู่กับที่”⁸

และพระอัครบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงบอกเราว่า:

“จงรู้ว่าอิทธิพลและการรับรู้ของจิตวิญญาณของมนุษย์มีอยู่สองลักษณะ กล่าวคือ จิตวิญญาณของมนุษย์มีวิธีปฏิบัติการและการทำความเข้าใจสองวิธี วิธีหนึ่งใช้เครื่องมือและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายเป็นสื่อกลาง ดังนั้นจิตวิญญาณจึงมองเห็นได้ด้วยตา ได้ยินด้วยหู พุดด้วยลิ้น ....

“อีกวิธีหนึ่งของอิทธิพลและการกระทำของจิตวิญญาณนั้นไม่ต้องอาศัยเครื่องมือและอวัยวะต่าง ๆ เหล่านี้ของร่างกาย”⁹

1. เติมช่องว่างในประโยคต่อไปนี้:

ก. จิตวิญญาณของมนุษย์มีความสูงส่งเหนือ _____ และ _____
ทั้งหมด

ข. จิตวิญญาณ _____ แต่กระนั้นก็ _____

ค. จิตวิญญาณ _____ แต่กระนั้นก็ _____

2. จงอธิบายถึงสองวิธีที่จิตวิญญาณใช้ในการรับรู้และมีอิทธิพลในโลกนี้: _____

---

3. คุณสามารถยกตัวอย่างของอิทธิพลและการกระทำของจิตวิญญาณที่ไม่ได้ใช้เครื่องมือต่าง ๆ ของร่างกายได้หรือไม่ _____

ตอนที่ 6

ในตอนนี้ โดยพิจารณาถึงการอภิปรายที่ผ่านมาในหลายตอนก่อนหน้านี้ โปรดอ่านข้อความต่อไปนี่ที่คัดมาจากพระธรรมลิขิตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว:

“เจ้าจงรู้เถิดว่าจิตวิญญาณของมนุษย์นั้นได้รับการยกย่องเหนือกว่าและเป็นอิสระพ้นจากความอ่อนแอทั้งหมดของร่างกายหรือจิตใจ การที่ผู้ที่เจ็บป่วยแสดงสัญญาณของความอ่อนแอเหล่านั้นเนื่องมาจากสิ่งกีดขวางที่เข้ามาแทรกระหว่างจิตวิญญาณและร่างกายของเขา เพราะจิตวิญญาณเองนั้นไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ จากความเจ็บป่วยทางร่างกาย จงพิจารณาแสงของตะเกียง แม้ว่าสิ่งภายนอกอาจรบกวนความสว่างของแสงตะเกียง แต่แสงเองก็ยังคงส่องต่อไปด้วยพลังที่ไม่ถูกลดทอนลง ในทำนองเดียวกันโรคภัยไข้เจ็บทุกอย่างที่รังควานร่างกายของมนุษย์เป็นอุปสรรคที่ขัดขวางไม่ให้จิตวิญญาณแสดงพลังและอำนาจที่มีอยู่ตามธรรมชาติ อย่างไรก็ตามเมื่อจิตวิญญาณละทิ้งร่างกายไป จิตวิญญาณจะแสดงให้เห็นถึงความมีอำนาจนั้น และจะเผยให้เห็นอิทธิพลที่ไม่มีพลังใด ๆ บนโลกสามารถทัดเทียมได้ ทุกจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ ไร้มลทินและวิสุทธิ จะได้รับการประสิทธิ์ประสาทด้วยพลังมหาศาล และจะปราบปลื้มด้วยความยินดีอย่างเหลือล้น”¹⁰

1. จงอธิบายด้วยคำพูดของคุณเองว่าจิตวิญญาณจะยังคงไม่ได้รับผลกระทบจากความอ่อนแอของร่างกายหรือจิตใจ และสิ่งใดจะเห็นได้ชัดเจนเมื่อจิตวิญญาณแยกออกจากร่างกาย

---

2. เราจะยังคงมีบุคลิกลักษณะเฉพาะของเราหลังจากการตายของร่างกายเราหรือไม่ _____

ตอนที่ 7

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

“บัดนี้มาถึงคำถามของเจ้าเกี่ยวกับจิตวิญญาณของมนุษย์และการดำรงอยู่ภายหลังจากความตาย เจ้าจึงรู้ความจริงไว้ว่า ภายหลังจากที่แยกจากร่างกายจิตวิญญาณจะก้าวหน้าต่อไปจนกระทั่งบรรลุถึงที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งจะเป็นไปในสภาวะที่การหมุนเวียนของยุคสมัยและศตวรรษ หรือการเปลี่ยนแปลงและความบังเอิญของโลกนี้ก็ไม่สามารถผันแปรได้ จิตวิญญาณจะคงอยู่ตราบเท่าที่อาณาจักร อธิปไตย และอาณาเขตของพระผู้เป็นเจ้ายังคงอยู่ จิตวิญญาณจะแสดงสัญลักษณ์และคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า และจะเปิดเผยความเมตตาใคร่และความอารีของพระองค์”¹¹

1. จิตวิญญาณจะยังคงก้าวหน้าต่อไปอีกนานเพียงใดหลังจากความตายทางร่างกาย _____
_____
2. จิตวิญญาณจะยังคงเดินทางต่อไปสู่ที่ประทับของพระเจ้าในสภาวะใด _____
_____
_____
3. คุณลักษณะและสัญลักษณ์อะไรบ้างที่จิตวิญญาณจะแสดงออกมาในสภาวะนั้น _____
_____
4. บนพื้นฐานของสิ่งที่เราได้ศึกษามาจนถึงตอนนี้ จงพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้ เป็นจริงหรือไม่:
_____ อาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าจะคงอยู่ตลอดไป
_____ จิตวิญญาณมีความสามารถที่จะแสดงคุณลักษณะของพระผู้เป็นเจ้า
_____ บทอธิษฐานที่เราสวดให้กับผู้ที่จากไปแล้วจะไม่ส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าต่อจิตวิญญาณของพวกเขา
_____ จิตวิญญาณไม่มีวันดับสูญไป

ตอนที่ 8

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

“จงรู้ไว้ว่า หูที่สดับฟังหากยังคงบริสุทธิ์และผุดผ่อง ในทุกเวลาต้องตั้งใจฟังเสียงที่เปล่ง
วณะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้จากทุกทิศทาง: ‘แท้จริงแล้ว เราเป็นของพระผู้เป็นเจ้า และเราจะ
กลับไปสู่พระองค์’ ความลึกลับของความตายทางกายของมนุษย์และการกลับไปของเขา
ยังไม่ถูกเปิดเผยและยังไม่ได้เฉลย ....

“ความตายให้ถ้วยแห่งชีวิตแก่ผู้ที่เชื่ออย่างมั่นใจทุกคน ความตายมอบความหรรษา นำ
ความปรีดามาให้ และประทานชีวิตนิรันดร์เป็นของขวัญ

“สำหรับบรรดาผู้ที่ได้ลิ้มผลไม้แห่งการดำรงชีวิตอยู่บนโลกนี้ของมนุษย์ ซึ่งก็คือการ
ยอมรับพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียว ขอความสูงส่งจงมีแต่ความรู้โรจน์ของ
พระองค์ ชีวิตของพวกเขาถัดจากภพนี้เราไม่สามารถพรรณนาได้ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้
อยู่กับพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น พระผู้ทรงเป็นนายแห่งภพทั้งปวง”¹²

“ดูกร บุตรแห่งปรมาตม! เราได้ให้ความตายเป็นผู้นำสารแห่งความสุขหรรษามายังเจ้า
เหตุไฉนเจ้าจึงเสร้างโศก เราให้แสงสว่างส่องรัศมีมายังเจ้า ทำไมเจ้าจึงปิดบังตัวเองจาก
แสงนั้น”¹³

1. ข้อความใดต่อไปนี้เป็นความจริง

- จิตวิญญาณของมนุษย์มาจากพระผู้เป็นเจ้าและจะกลับไปสู่พระองค์
- ความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับชีวิตหลังความตายอยู่กับพระผู้เป็นเจ้า
- สำหรับผู้ที่เชื่ออย่างมั่นใจ ความตายคือชีวิต
- ความตายเป็นผู้นำข่าวสารแห่งความยินดี
- ความลึกลับของความตายเป็นที่รู้กันดีสำหรับทุกคน
- เราควรทะนุถนอมพระพรของชีวิต แต่กระนั้นก็ไม่ควรกลัวความตาย เพราะความตาย
คือผู้นำสารแห่งความสุขหรรษา
- ไม่ใช่เรื่องสำคัญที่เราจะต้องรู้เกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย

2. ในตอนนี้ โดยคำนึงถึงสิ่งที่เราได้ศึกษามาข้างต้น จงเขียนข้อความสั้น ๆ หนึ่งย่อหน้า เกี่ยวกับ ชีวิต ความตาย ร่างกาย และจิตวิญญาณ

---

2. ความสามารถอะไรบ้างที่มนุษย์ได้รับในโลกแห่งกรรมมารดา

---

3. พลังความสามารถและคุณธรรมใดบ้างที่ควรได้รับในโลกนี้สำหรับชีวิตหลังความตาย

ตอนที่ 10

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงประกาศว่า:

“หน้าที่ทั้งหมดของมนุษย์ในยุคนี้ คือการได้รับส่วนแบ่งแห่งพระกรุณาธิคุณอันล้นเหลือ ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงหลังประทานมาให้กับเขา ดังนั้น ขออย่าให้ผู้ใดพิจารณาขนาดใหญ่หรือเล็กของภาชนะรองรับ ส่วนแบ่งของบางคนอาจเท่ากับอุ้งมือของมนุษย์ ส่วนแบ่งของคนอื่นอาจเต็มถ้วย และของคนอื่น ๆ อาจเป็นแกลอนก็ได้”¹⁵

1. โดยพิจารณาพระธรรมลิขิตตอนข้างต้น จงตอบคำถามต่อไปนี้:

ก. หน้าที่ของทุกคนในยุคนี้คืออะไร _____

ข. คุณได้รับพรอะไรบ้างจากพระผู้เป็นเจ้า _____

ค. คำว่า “ภาชนะรองรับ” หมายถึงอะไรในพระธรรมลิขิตข้างต้น _____

ง. เหตุใดเราจึงไม่ควรคำนึงถึง “ขนาดใหญ่หรือเล็ก” ของความสามารถที่เราได้รับมา _____

จ. มีอะไรบ้างที่ขัดขวางไม่ให้เราได้รับส่วนแบ่งของพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า _____

---

2. ข้อใดต่อไปนี้เป็นความจริง

- _____ “ขนาดใหญ่หรือเล็ก” ของความสามารถของเราหมายถึงความฉลาดของเรา
- _____ ในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้า เราต้องลึ้มจุดอ่อนของเราและมอบความวางใจทั้งหมดของเราไว้ในพระองค์
- _____ หากในโลกนี้เราไม่พัฒนาความสามารถที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานให้กับเราจิตวิญญาณของเราจะอ่อนแอเมื่อเราไปถึงโลกหน้า

ตอนที่ 11

พระบาทสมเด็จพระอูลลาห์ตรัสว่า

“เจ้าถามเราเกี่ยวกับธรรมชาติของจิตวิญญาณ จงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงแล้ว จิตวิญญาณคือสัญลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า คือมณีสวรรค์ที่มนุษย์ผู้รอบรู้ที่สุดก็ไม่สามารถเข้าใจ สภาวะการดำรงอยู่ที่แท้จริงของมณีนี้นี้ได้ และความลึกลับของจิตวิญญาณนั้นปัญญาที่เฉียบแหลมเพียงใดก็ไม่สามารถหวังที่จะคลี่คลายได้ จิตวิญญาณคือสิ่งแรกในบรรดาสรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งปวงที่ประกาศความเป็นเลิศของพระผู้สร้าง เป็นสิ่งแรกที่ยอมรับ ความรุ่งโรจน์ของพระองค์ ยึดมั่นอยู่กับสัจธรรมของพระองค์ และน้อมคำนับด้วยความเคารพบูชาอยู่เบื้องหน้าพระองค์”¹⁶

1. จงเติมคำในช่องว่างในข้อความต่อไปนี้:

- ก. จิตวิญญาณเป็น _____ ของพระผู้เป็นเจ้า
- ข. จิตวิญญาณคือ _____ ที่มนุษย์ผู้รอบรู้ที่สุดก็ไม่สามารถเข้าใจ _____ ของมณีนี้นี้ได้
- ค. จิตวิญญาณคือ _____ ที่ประกาศ _____
- ง. จิตวิญญาณเป็นสิ่งแรกที่ _____ ความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้า
- จ. จิตวิญญาณเป็นสิ่งแรกที่ _____ ของพระผู้เป็นเจ้า
- ฉ. จิตวิญญาณเป็นสิ่งแรกที่ _____ ด้วยความเคารพบูชาอยู่เบื้องหน้าพระผู้เป็นเจ้า

2. ข้อใดต่อไปนี้เป็นความจริง

- _____ “การคลี่คลาย” หมายถึงการคิดออก
- _____ ในบรรดาสรรพสิ่งสร้างสรรค์ทั้งปวง สิ่งแรกที่รู้จักพระผู้เป็นเจ้าคือสมองของมนุษย์

- _____ “เจียบแหลม” หมายถึง แหลมคม
- _____ คนที่รอบรู้เข้าใจในความลึกซึ้งของจิตวิญญาณ
- _____ นักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่เท่านั้นที่สามารถประกาศความเป็นเลิศของพระผู้เป็นเจ้าได้
- _____ ไม่จำเป็นต้องคิดเกี่ยวกับจิตวิญญาณเพราะเราไม่มีทางที่จะเข้าใจได้

ตอนที่ 12

พระบาฮาอุลลาห์ตรัสว่า

“เจ้าเป็นประหนึ่งนกที่เหินอย่างเต็มกำลังของปีกอันทรงพลังด้วยความเบิกบานและ
 มั่นใจอย่างไพบูลย์ ผ่านไปในภวอันไพศาลจนกระทั่งทนความหิวไม่ได้ จึงหันไปหาห้า
 และดินบนพิภพเบื้องล่างด้วยความปรารถนา และด้วยยึดติดอยู่ในร่างแหของกิเลสของ
 ตนเอง จึงพบว่าตนไม่สามารถบินกลับไปสู่อณาจักรที่ตนบินลงมา ด้วยไร้พลังที่จะสลัด
 ภาระอันหนักหน่วงให้หลุดไปจากปีกที่แปดเปื้อนของตนนั้นได้ นกนั้นซึ่งเคยอาศัยอยู่ใน
 สวรรค์บัดนี้จำต้องแสวงหาที่อาศัยบนธূলีดิน ดูกร คนรับใช้ของเรา ดั่งนั้นจงอย่าทำให้
 ปีกของเจ้าเปื้อนดินแห่งทฐิและความปรารถนาที่เหลวไหล และอย่ายอมให้ปีกนั้นเปื้อน
 ธূলีแห่งความริษยาและความเกลียดชัง เพื่อว่าเจ้าจะไม่ถูกขัดขวางมิให้เหินขึ้นไปสู่ภวา
 แห่งเมธาสวรรค์ของเรา”¹⁷

1. จงเติมคำในช่องว่าง
  - ก. นกที่พระบาฮาอุลลาห์ตรัสถึงในพระธรรมลิขิตตอนนี้คือ _____
  - ข. นกนี้คือผู้อาศัยอยู่ใน _____
  - ค. หากปีกของนกนั้นแปดเปื้อน นกจึงจำต้องแสวงหาบ้านบน _____

2. ตอบคำถามต่อไปนี้:
  - ก. “ปีก” ของจิตวิญญาณ “แปดเปื้อน” ได้อย่างไร _____
 _____
 _____

  - ข. อะไรบ้างที่เป็นภาระบางอย่างที่เป็นเหมือน “น้ำและดินบนพิภพ” ที่ถ่วงน้ำหนักอยู่บนปีก
 ของจิตวิญญาณ _____
 _____
 _____

ค. สิ่งใดบ้างที่สามารถขัดขวางไม่ให้เราทะยานขึ้นไปสู่ภพแห่งเมธาสวรรค์ _____

_____

ง. เพราะเหตุใดจิตวิญญาณจึงแลกเปลี่ยนบ้านบนสวรรค์กับรูปของโลกนี้ _____

_____

3. จงพิจารณาว่าข้อความต่อไปนี้เป็นจริงหรือไม่:

_____ การยึดติดกับเรื่องทางโลกขัดขวางความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณของเรา

_____ ความเอาแต่ใจและความปรารถนาที่เหลวไหลของเราจุดรั้งไม่ให้เราบินขึ้นไปสู่เมธา
สวรรค์

_____ ความอิจฉาและความเกลียดชังเป็นลักษณะตามธรรมชาติของมนุษย์และไม่เป็นภาระ
ของจิตวิญญาณ

_____ เราสามารถกำจัดภาระที่ขัดขวางไม่ให้เราทะยานผ่านความไพศาลของสวรรค์โดย
แยกตัวเราเองออกจากสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้

_____ บ้านของจิตวิญญาณอยู่ในโลกนี้

ตอนที่ 13

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

“เมื่อพระองค์ทรงสร้างโลกและทุกสรรพสิ่งที่อาศัยและเคลื่อนไหวอยู่ในโลก ด้วย
ปฏิบัติการโดยตรงของพระประสงค์ที่ไม่จำกัดและเกรียงไกรที่สุด พระองค์ทรงเลือกที่
จะประสาทมนุษย์ด้วยลักษณะพิเศษและความสามารถที่จะรู้จักและรักพระองค์ เป็น
ความสามารถที่ต้องถือว่าเป็นแรงขับและปฐมเจตนาที่อยู่เบื้องหลังของการสร้างสรรค์
ทั้งหมด .... พระองค์ทรงฉายแสงแห่งพระนามหนึ่งของพระองค์ให้กับแก่นแท้ภายในที่สุด
ของแต่ละสรรพสิ่งสร้างสรรค์และทรงบันดาลให้สิ่งนั้นรับความรุ่งโรจน์ของคุณลักษณะ
หนึ่งประการของพระองค์ อย่างไรก็ตาม พระองค์ได้ทรงรวมรัศมีภาพของพระนามและ
คุณลักษณะทั้งหมดของพระองค์มายังแก่นแท้ของมนุษย์ และทรงทำให้มนุษย์เป็น
กระจกสะท้อนฉายาของพระองค์ ในบรรดาสรรพสิ่งที่ทั้งปวงมีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่ได้รับ
เลือกให้ได้รับกรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่และพระพรอันยั่งยืนเป็นพิเศษ”¹⁸

1. จงเติมคำในช่องว่างด้านล่างนี้

ก. พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกที่จะประสาทมนุษย์ด้วยลักษณะพิเศษและความสามารถที่จะ

_____

ข. พระองค์ทรงฉายแสงแห่ง _____ ให้กับแก่นแท้ภายใน
ที่สุดของ _____ และ _____ ทรงบันดาลให้สิ่งนั้นเป็น
ผู้รับความรุ่งโรจน์ของ _____

ค. พระองค์ทรงรวมรัศมีภาพของ _____
มายังแก่นแท้ของมนุษย์ และทรงทำให้มนุษย์เป็นกระจก _____

2. จงตอบคำถามต่อไปนี้:

ก. จงยกตัวอย่างคุณลักษณะบางอย่างของพระผู้เป็นเจ้า _____

_____
_____
_____

ข. อะไรคือคุณลักษณะบางอย่างของพระผู้เป็นเจ้าที่จิตวิญญาณของมนุษย์สามารถสะท้อนให้
เห็นได้ _____

_____
_____
_____

ค. คุณลักษณะเหล่านี้สามารถแสดงออกให้เป็นที่ประจักษ์ได้อย่างไร _____

_____
_____
_____

ง. มนุษย์ได้รับการเลือกให้ได้รับกรุณาธิคุณอันพิเศษอะไร _____

_____
_____
_____

3. ข้อใดต่อไปนี้เป็นความจริง

_____ มนุษย์นั้นไม่แตกต่างจากสรรพสิ่งสร้างสรรค์อื่น ๆ

_____ ความสามารถที่จะรู้จักพระผู้เป็นเจ้าและรักพระองค์เป็นแรงขับและปฐมเจตนาที่อยู่
เบื้องหลังของการสร้างสรรค์ทั้งหมด

- _____ แก่นแท้ของทุก ๆ สรรพสิ่งสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่รับคุณลักษณะอย่างหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า
- _____ จิตวิญญาณของมนุษย์สามารถสะท้อนคุณลักษณะทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า

ตอนที่ 14

พระบาทฮาอูลลาห์ตรัสว่า

“อย่างไรก็ตาม พลังงานเหล่านี้ที่ดวงตะวันแห่งความอารีและบ่อเกิดของการนำทางจากสวรรค์ประสพให้กับแก่นแท้ของมนุษย์แฝงอยู่ในตัวเขาประดุจดังเปลวไฟแฝงอยู่ในเทียนและรัศมีแฝงอยู่ในตะเกียง ความโชติช่วงของพลังงานเหล่านี้อาจถูกบดบังโดยกิเลสทางโลกประดุจดังแสงอาทิตย์ที่อาจถูกบดบังได้โดยผงธุลีและคราบที่ปิดบังกระจกเงา เทียนและตะเกียงไม่สามารถจุดตัวเองให้สว่างขึ้นมาโดยไม่ต้องได้รับการช่วยเหลือและเป็นไปไม่ได้ที่กระจกเงาจะขจัดคราบออกไปจากตนเอง เป็นที่ประจักษ์แจ้งและชัดเจนว่าจนกว่าจะมีการจุดไฟให้ ตะเกียงนั้นจะไม่สว่างขึ้น และเว้นเสียแต่ว่าคราบจะถูกขจัดออกไปจากผิวกระจก กระจกนั้นจะไม่มีวันสามารถที่จะแสดงภาพของดวงอาทิตย์ หรือไม่มีทางที่จะสะท้อนแสงสว่างและความโชติช่วงของดวงอาทิตย์ได้”¹⁹

1. คำว่า “แฝง” หมายความว่าอย่างไร _____
_____
2. พลังความสามารถอะไรบ้างที่แฝงอยู่ในจิตวิญญาณของมนุษย์ _____
_____
3. ตะเกียงมีศักยภาพอะไรแฝงอยู่ _____
4. กระจกมีศักยภาพอะไรแฝงอยู่ _____
5. คุณต้องทำอะไรกับตะเกียงเพื่อจะให้ตะเกียงส่องแสงได้ _____
_____
6. คุณต้องทำอะไรกับกระจกเงาเพื่อจะให้กระจกสามารถสะท้อนแสงได้ _____
_____
7. ตะเกียงและกระจกเงาสามารถแสดงศักยภาพออกมาได้ด้วยตนเองหรือไม่ _____

8. เราสามารถเชื่อมโยงทั้งสองตัวอย่างนี้กับสถานะของจิตวิญญาณของมนุษย์ได้อย่างไร _____
_____
_____

9. ใครสามารถทำให้จิตวิญญาณของมนุษย์แสดงศักยภาพที่แฝงอยู่ _____
_____

ตอนที่ 15

พระบาฮาอุลลาห์ตรัสว่า

“ประตูไปสู่การรู้จักพระเจ้าผู้ดำรงอยู่มาแต่โบราณกาลปิดต่อมวลมนุษย์เสมอมาและจะปิดตลอดไป ความเข้าใจของมนุษย์จะไม่มีวันเข้าถึงราชสำนักอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ได้อย่างไรก็ตามพระองค์ได้สำแดงดวงตะวันแห่งการนำทางสวรรค์ผู้เป็นสัญลักษณ์แห่งเอกภาพสวรรค์ของพระองค์ให้ปรากฏต่อมนุษย์ ประหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความปรานีและข้อพิสูจน์ถึงความเมตตารักใคร่ของพระองค์ และทรงบัญญัติให้การรู้จักพระศาสดาผู้วิสุทธิเหล่านี้เป็นเหมือนกับการรู้จักพระองค์เอง ผู้ที่ยอมรับพระศาสดาเท่ากับยอมรับพระเจ้า ผู้ที่เงี่ยหูฟังเสียงร้องเรียกของพระศาสดาเท่ากับเงี่ยหูฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า ผู้ที่ยินยัสัจจะของการเปิดเผยธรรมของพระศาสดาเหล่านี้เท่ากับยินยัสัจจะของพระเจ้า ผู้ที่เมินพระศาสดาเท่ากับเมินพระเจ้า และผู้ที่ไม่เชื่อพระศาสดาเท่ากับไม่เชื่อพระเจ้า พระศาสดาทุกพระองค์คือหนทางของพระเจ้าที่เชื่อมโยงโลกนี้กับอาณาจักรเบื้องบน คือธงแห่งสัจธรรมของพระองค์สำหรับทุกคนในอาณาจักรสวรรค์และโลก คือการสำแดงองค์ของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์ คือหลักฐานของสัจธรรมของพระองค์ และคือสัญลักษณ์แห่งความรู้โรจน์ของพระองค์”²⁰

1. ด้วยการคำนึงถึงพระธรรมลิขิตตอนข้างต้น จงตอบคำถามต่อไปนี้

ก. เป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะรู้จักพระเจ้าได้โดยตรง _____

ข. ถ้าเช่นนั้นเรารู้จักพระเจ้าได้อย่างไร _____
_____

ค. จงบอกชื่อของดวงตะวันแห่งการนำทางสวรรค์บางพระองค์ _____
_____

- ง. ผู้ที่เงี้ยวฟังพระศาสดาเท่ากับเงี้ยวฟังเสียงของผู้ใด _____
_____
- จ. เมื่อเราไม่เอาใจใส่เสียงร้องเรียกของพระศาสดาเรากำลังเมินผู้ใด _____
_____

2. เติมคำตอบในช่องว่าง

- ก. ประตุไปสู่การรู้จักพระผู้ดำรงอยู่มาแต่โบราณกาล _____
เสมอมา และจะ _____ ตลอดไป
- ข. ความเข้าใจของมนุษย์ไม่มีวันเข้าถึง _____
- ค. พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งพระศาสดามาประหนึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่ง _____
และ _____
- ง. การรู้จักพระศาสดาเป็นเหมือนกับ _____
- จ. ผู้ที่ยอมรับพระศาสดาเท่ากับ _____
- ฉ. ผู้ที่เงี้ยวฟังเสียงร้องเรียกของพระศาสดาเท่ากับ _____
- ช. พระศาสดาทุกพระองค์คือหนทางของพระผู้เป็นเจ้าที่ _____
_____

3. ข้อใดต่อไปนี้เป็นความจริง

- _____ เราสามารถเติบโตทางจิตวิญญาณได้ด้วยความพยายามของเราเองเท่านั้น
- _____ พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานสติปัญญาแก่เราและสิ่งนี้เพียงพอแล้วสำหรับความก้าวหน้า
ของเรา
- _____ เราจะเจริญก้าวหน้าทางจิตวิญญาณได้โดยการยอมรับพระผู้แสดงธรรมของพระผู้เป็น
เจ้า และจะไม่ต้องใช้ความพยายามให้มากกว่านี้
- _____ เราสามารถเจริญก้าวหน้าทางจิตวิญญาณได้โดยการยอมรับพระผู้แสดงธรรมของพระผู้
เป็นเจ้าและโดยพยายามดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์
- _____ เราสามารถรู้จักพระผู้เป็นเจ้าได้โดยตรง
- _____ มนุษย์สามารถเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าได้
- _____ พระผู้เป็นเจ้าทรงความสูงส่งเหนือความเข้าใจของมนุษย์
- _____ เมื่อเราฟังถ้อยพระวาทะของพระผู้แสดงธรรมของพระผู้เป็นเจ้า เรากำลังฟังพระสุรเสียง
ของพระผู้เป็นเจ้า

ตอนที่ 16

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงประกาศว่า:

“พระศาสดาและศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าทรงถูกส่งลงมาเพื่อจุดประสงค์เดียวในการนำทางมนุษย์ไปสู่หนทางตรงแห่งสัจธรรม จุดประสงค์ที่เป็นพื้นฐานของการเปิดเผยธรรมของพระศาสดาเหล่านี้คือเพื่อให้การศึกษาแก่มนุษย์ทุกคน เพื่อว่า ณ ชั่วโมงแห่งความตาย พวกเขาจะได้ขึ้นสู่บัลลังก์ของพระผู้ทรงความสูงสุด ด้วยความบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์อย่างที่สุด ด้วยความหลุดพ้นจากพันธนาการทั้งปวง”²¹

และในอีกตอนหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตรัสว่า

“มนุษย์คือเครื่องรางที่ขลังที่สุด อย่างไรก็ตาม การขาดการศึกษาที่เหมาะสมได้พรากสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติของเขาไป มนุษย์กำเนิดขึ้นมาโดยวามจำเป็นที่เปล่งจากโอษฐ์ของพระผู้เป็นเจ้า และโดยอีกวามจำเป็นหนึ่งมนุษย์ได้รับการชักนำให้ยอมรับพระผู้เป็นพ่อเกิดแห่งการศึกษาของเขา และโดยอีกวามจำเป็นหนึ่งสถานะและโชคชะตาของเขาได้รับการปกป้อง พระผู้ทรงความยิ่งใหญ่ตรัสว่า: จงพิจารณามนุษย์เป็นประดุจเหมืองที่อุดมด้วยมณีอันประเสริฐค่ามิได้ การศึกษาเท่านั้นที่สามารถเปิดเผยสมบัติที่ล้ำค่านี้ ออกมา และช่วยให้มนุษยชาติได้รับประโยชน์จากสมบัตินี้ หากมนุษย์ผู้ใดได้รตรองถึงสิ่งที่เปิดเผยในคัมภีร์ทั้งหลายที่ได้ถูกส่งลงมาจากสวรรค์แห่งพระประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า มนุษย์ผู้นั้นจะประจักษ์ว่าจุดประสงค์ของคัมภีร์เหล่านี้ คือการที่มนุษย์ทุกคนจะได้รับการนับว่าเป็นจิตวิญญาณดวงเดียวกัน เพื่อว่าตราประทับซึ่งบรรจุข้อความว่า ‘อาณาจักรจะเป็นของพระผู้เป็นเจ้า’ จะถูกประทับลงบนหัวใจทุกคน และแสงแห่งความอารี ความเมตตากรุณา และความปรานีของพระผู้เป็นเจ้าจะรายล้อมมนุษย์ทุกคน”²²

1. พระศาสดาและศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าทรงถูกส่งลงมาเพื่อจุดประสงค์ใด _____
_____
_____
2. อะไรคือจุดประสงค์ที่เป็นพื้นฐานของการเปิดเผยธรรมของพระศาสดาเหล่านี้ _____
_____
_____
3. คำว่า "เครื่องราง" หมายถึงอะไร _____
_____

4. อะไรคือผลของการขาดการศึกษาที่เหมาะสม _____
_____
5. การศึกษาที่เหมาะสมทำให้เกิดอะไรได้บ้าง _____
_____
6. บ่อเกิดของการศึกษาของเราคืออะไร _____
7. โชคชะตาของเราคืออะไร _____
_____
8. อัญมณีบางอย่างที่การศึกษาเผยออกมาคืออะไรบ้าง _____
_____
9. เราจะประจักษ์ในสิ่งใดถ้าหากเราไตร่ตรองเกี่ยวกับพระธรรมลิขิตศักดิ์สิทธิ์ _____
_____
_____
_____

ตอนที่ 17

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ตรัสว่า

“เจ้ายังถามเราอีกเกี่ยวกับสภาวะของจิตวิญญาณภายหลังที่แยกจากร่างกาย จงรู้ความจริงไว้ว่า หากจิตวิญญาณของมนุษย์เดินในวิถีธรรมของพระผู้เป็นเจ้า จิตวิญญาณนั้นจะกลับไปและจะถูกรวบรวมไปสู่ความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นที่รักยิ่งอย่างแน่นอน ความชอบธรรมของพระผู้เป็นเจ้าเป็นพยาน จิตวิญญาณนั้นจะบรรลุถึงสถานะที่ไม่มีปากกาตำมใดพรรณนาได้ ไม่มีวจีใดอธิบายได้ จิตวิญญาณที่ซื่อสัตย์ต่อศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าและมั่นคงอย่างไม่หวั่นไหวอยู่ในวิถีของพระองค์ ภายหลังที่แยกจากร่างกายจะครอบครองอานุภาพในลักษณะที่ทุกภพซึ่งพระผู้ทรงมหิทธานุภาพสร้างไว้จะได้รับประโยชน์โดยผ่านทางเขา”²³

1. จงเติมประโยคเหล่านี้ให้สมบูรณ์

ก. หากจิตวิญญาณของมนุษย์เดินในวิถีธรรมของพระผู้เป็นเจ้า จิตวิญญาณนั้นจะ _____
_____ อย่างแน่นอน

ข. จิตวิญญาณนั้นจะบรรลุถึงสถานะที่ _____
_____

ค. _____ ที่ _____ ต่อ _____ ของ _____ และ _____
อย่างไร้วันไหวอยู่ใน _____ ภายหลังที่ _____
จะครอบครอง _____ ในลักษณะที่ทุกภพซึ่ง _____
จะได้ _____ โดยผ่านทางเขา

ตอนที่ 18

พระบาฮาอุลลาห์ตรัสว่า

“พรจะมีแต่จิตวิญญาณที่ในชั่วโมงแห่งการแยกจากร่างกายนั้นได้รับการชำระให้ปลอด
จากจินตนาการอันไร้สาระของประชาชนบนโลก จิตวิญญาณดังกล่าวดำรงอยู่และ
เคลื่อนไหวไปตามพระประสงค์ของพระผู้สร้างของตน และเข้าไปสู่สวรรค์ชั้นสูงสุด
บริจาริกานบนสวรรค์ผู้อาศัยอยู่ในคฤหาสน์อันประเสริฐสุดจะรำล่อมดวงวิญญาณนั้น
พระศาสนของพระผู้เป็นเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรจะเข้ามาคบหาสมาคม
ด้วย จิตวิญญาณนั้นจะสนทนากับบุคคลเหล่านี้ได้อย่างอิสระ และจะเล่าให้พวกเขาฟัง
เกี่ยวกับสิ่งที่ตนได้ทนทุกข์มาในวิถีทางของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งภพทั้ง
ปวง”²⁴

“เราควรให้อภัยคนบาปและไม่รังเกียจสถานภาพอันต่ำต้อยของเขา เพราะไม่มีใครรู้ว่า
จุดจบของตนจะเป็นอย่างไร บ่อยครั้งเพียงใดที่คนบาปได้เข้าถึงแก่นแท้ของความ
ศรัทธาในชั่วโมงแห่งความตาย และได้ดื่มน้ำอมฤตแล้วทะยานขึ้นไปหาหมู่เทวัญเบื้อง
บน และบ่อยครั้งเพียงใดที่ศาสนิกชนผู้เคร่งครัด เมื่อถึงชั่วโมงที่จิตวิญญาณจะขึ้นสู่เบื้อง
บน กลับเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจนร่วงตกลงไปในเพลิงโลกันตร์”²⁵

1. จิตวิญญาณของเราควรอยู่ในสถานะเช่นใดเมื่อแยกจากร่างกาย _____
_____

2. จินตนาการไร้สาระมีอะไรบ้าง _____
_____

-
-
3. จิตวิญญาณที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากจินตนาการอันไร้สาระจะอยู่และเคลื่อนไหวภายหลังจากความตายในสภาพใด _____
-
-
-
4. ใครจะคบหาสมาคมกับจิตวิญญาณดวงนั้น _____
-
5. จิตวิญญาณดังกล่าวจะสามารถสนทนากับพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าของและบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรได้หรือไม่ _____
-
6. เรารู้ล่วงหน้าหรือไม่ว่าชีวิตทางโลกของเราจะสิ้นสุดลงอย่างไรและเมื่อไร _____
7. ตอนนี้เราสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อบรรลุชีวิตนิรันดร์ที่กำหนดไว้สำหรับเรา _____
-
-

ตอนที่ 19

พระอัครทูตบาฮาฮาทรงอธิบายว่า:

“ในขณะที่จิตวิญญาณของมนุษย์มีชีวิตอยู่ตลอดไปหลังจากที่สลัดโครงสร้างแห่งธาตุนี้ ออกไปแล้ว จิตวิญญาณก็เหมือนกับสิ่งๆ ที่ดำรงอยู่ทั้งหมดโดยมีความสามารถในการเจริญก้าวหน้าอย่างไม่ต้องสงสัย และด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถสวดอ้อนวอนให้จิตวิญญาณที่จากไปแล้วให้ก้าวหน้า ให้ได้รับการอภัย หรือให้เป็นผู้รับความโปรดปรานของขวัญ และเมตตาคุณจากสวรรค์ นั่นคือเหตุผลที่ในบทอธิษฐานของพระบาฮา อุลลาห์ จึงมีการวิงวอนขอการให้อภัยและการยกโทษของพระผู้เป็นเจ้าของสำหรับผู้ที่ได้ขึ้นไปสู่โลกหน้า ยิ่งไปกว่านั้น เช่นเดียวกับที่ผู้คนต้องการพระผู้เป็นเจ้าของเป็นที่พึ่งในโลกนี้ ผู้ที่อยู่ในโลกหน้าก็ต้องการพระองค์ด้วยเช่นกัน สรรพสิ่งสร้างสรรคทั้งหลายนั้นมีความ

ต้องการพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตลอดไป และพระผู้เป็นเจ้านั้นทรงเป็นอิสระอย่างสิ้นเชิงอยู่เสมอ จากสรรพสิ่งเหล่านี้ ไม่ว่าจะในโลกนี้หรือในโลกหน้าก็ตาม”²⁶

เหตุใดเราจึงควรอธิษฐานเพื่อจิตวิญญาณของผู้ที่จากไปแล้ว

ตอนที่ 20

พระอัครทูตบาฮาทรงลิขิตว่า:

“เมื่อจิตวิญญาณของมนุษย์ทะยานออกจากกองธุลีชั่วคราวนี้และขึ้นไปสู่โลกของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อนั้นมันทั้งหมดก็จจะร่วงหล่นลง และความจจริงทั้งหมดจะเป็นที่ปรากฏ และทุกสิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อนจะเป็นที่กระจ่างชัด และสัจธรรมที่ซ่อนเร้นอยู่จะเป็นที่เข้าใจ

“จงพิจารณาว่าสิ่งมีชีวิตในโลกของกรรมมารดา นั้น หูหนวก ตาบอด และลื้มเป็นใบ้อย่างไร เขาขาดการรับรู้ใด ๆ เช่นใดบ้าง แต่เมื่อออกจากโลกแห่งความมืดมนนั้น เขาได้ผ่านเข้ามาในโลกแห่งแสงสว่างนี้ แล้วตาของเขาก็มองเห็น หูของเขาก็ได้ยิน ลิ้นของเขาก็พูด ในทำนองเดียวกันเมื่อเขาริบรุดออกจากสถานที่แห่งความตายนี้เข้าไปสู่ออาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้า เมื่อนั้นเขาก็จะบังเกิดขึ้นใหม่ทางจิตวิญญาณ จากนั้นดวงตาแห่งการรับรู้ของเขาจะเปิดขึ้น หูของจิตวิญญาณของเขาจะได้รับฟัง และสัจธรรมทั้งหมดที่เขาไม่รู้มาก่อนจะได้รับการทำให้กระจ่างและชัดเจน”²⁷

1. จงเติมคำลงในช่องว่างด้านล่างนี้

ก. เมื่อจิตวิญญาณของมนุษย์ทะยานออกจากโลกนี้ไป เมื่อนั้น

- มันทั้งหมดก็จจะ _____
- และความจจริงทั้งหมด _____

- และทุกสิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อน _____
  - และสัจธรรมที่ซ่อนเร้นอยู่ _____
- ข. ในโลกของ _____ เราหู _____ ตา _____ และลิ้น _____
- ค. เมื่อเราเกิดมาในโลกนี้แล้ว ตาของเรา _____ หูของเรา _____ ลิ้นของเรา _____
- ง. ในทำนองเดียวกัน เมื่อเราไปสู่อาณาจักรของพระเจ้า เราจะมี _____ ทาง _____
- จ. จากนั้นดวงตาแห่ง _____ ของเราจะ _____ หูของ _____ ของเรา จะ _____ และ _____ ทั้งหมดที่เราไม่รู้มาก่อนจะถูกทำให้ _____ และ _____

2. จงตัดสินใจว่าข้อความต่อไปนี้เป็นจริงหรือไม่:

- _____ เมื่อเราอยู่ในโลกของกรรมมารดา เราก็รู้เกี่ยวกับโลกนี้
- _____ สภาพหลังความตายของเราเป็นความจริงที่ซ่อนเร้นอยู่สำหรับเราในชีวิตนี้
- _____ ขอบฟ้าใหม่ ๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนจะเปิดขึ้นต่อหน้าเราหลังความตาย
- _____ เมื่อตายแล้ว เราก็กลับมาเกิดในโลกนี้อีกครั้ง

ตอนที่ 21

พระบาฮาอุลลาห์ตรัสว่า:

“และตอนนี้เกี่ยวกับคำถามของเจ้าว่าจิตวิญญาณของมนุษย์จะยังรู้จักซึ่งกันและกันหลังจากที่จิตวิญญาณแยกออกจากร่างกายหรือไม่นั้น เจ้าจงรู้ไว้เถิดว่า จิตวิญญาณของประชาชนแห่งบาฮาผู้ได้เข้ามาและตั้งมั่นอยู่ภายในหาวาสีแดงเข้มจะคบหาสมาคมและติดต่อกันอย่างสนิทสนม และจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในด้านวิถีชีวิต ความใฝ่ฝัน จุดมุ่งหมาย และความมุ่งมั่นทั้งหลายของพวกเขาว่าพวกเขาเป็นจิตวิญญาณดวงเดียวกัน แท้จริงแล้ว พวกเขาเป็นผู้ที่รอบรู้ ผู้มีสายตาอันแหลมคม และเป็นผู้ที่ได้รับการประสาทด้วยความเข้าใจ ดังนั้นเองที่พระเจ้าทรงรอบรู้ พระผู้ทรงปรีชาญาณได้ทรงบัญชาไว้

“ประชาชนแห่งบาฮา ผู้ที่อาศัยอยู่ในหาวาสีแดงเข้มล้วนตระหนักดีถึงสถานะและสภาวะของกันและกัน และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ในสายสัมพันธ์แห่งความ

ใกล้ชิดและมิตรภาพ อย่างไรก็ตาม สถานะดังกล่าวนี้ต้องขึ้นอยู่กับความศรัทธาและการประพฤติตนของพวกเขา ผู้ที่อยู่ในระดับและสถานะเดียวกันต่างตระหนักถึงขีดความสามารถ ลักษณะ ความสำเร็จ และคุณงามความดีของกันและกัน อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อยู่ในระดับต่ำกว่านั้นจะไม่สามารถเข้าใจสถานะหรือรับทราบถึงคุณงามความดีของผู้ที่อยู่ในระดับที่สูงกว่าพวกเขาได้อย่างเพียงพอ แต่แต่ละคนจะได้รับส่วนแบ่งของเขาจากพระผู้เป็นนายของเจ้า พระจึงมีแต่มนุษย์ผู้หันหน้าของเขาไปยังพระผู้เป็นเจ้า และดำเนินอย่างแน่วแน่ในความรักของพระองค์ จนกระทั่งจิตวิญญาณของเขากางปีกบินไปสู่พระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจสูงสุดของทุกคน พระผู้ทรงอำนาจภาพที่สุด พระผู้ทรงให้อภัยเสมอพระผู้ทรงปราณี”²⁸

1. ในโลกหน้าเราจะรู้จักคนที่เรารู้จักในโลกนี้หรือไม่ _____
2. ความสัมพันธ์ระหว่างจิตวิญญาณในโลกหน้านั้นจะใกล้ชิดกันเพียงใด _____
_____
3. ความแตกต่างและการแยกแยะระหว่างจิตวิญญาณทั้งหลายในโลกหน้าจะขึ้นอยู่กับอะไร _____
_____
4. จะมีผู้ใดไม่ได้รับพระกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ _____

ตอนที่ 22

พระบาฮาอูลลาห์ตรัสว่า

“ดูกร คนรับใช้ของเรา จงอย่าได้ทุกข์โศกหากว่าในวันหนึ่งสิ่งที่เป็นไปตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดไว้ในภพนี้ขัดกับความปรารถนาของเจ้า เพราะวันแห่งความสุขหรืออันรื่นรมย์และความปิติแห่งสวรรค์รอคอยเจ้าอยู่อย่างแน่นอน ภพทั้งหลายที่ศักดิ์สิทธิ์และรุ่งโรจน์ทางธรรมจะเปิดเผยขึ้นต่อสายตาของเจ้า ในภพนี้และภพถัด ๆ ไปพระองค์ทรงกำหนดให้เจ้าได้ร่วมรับทั้งคุณประโยชน์ ความสุขหรืออันรื่นรมย์ และส่วนแบ่งของพระกรุณาธิคุณในภพเหล่านั้นที่คอยค้ำจุนเจ้า เจ้าจะไปถึงทุกภพเหล่านั้นอย่างไม่ต้องสงสัย”²⁹

1. จงตัดสินใจว่าข้อใดต่อไปนี้เป็นความจริง:
  - _____ เราควรเต็มไปด้วยความเศร้าโศกเมื่อสิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นอย่างที่เรากำลังต้องการให้เป็น
  - _____ ทั้งหมดไม่ว่าจะดีหรือไม่ดีเป็นสิ่งที่ลิขิตโดยพระผู้เป็นเจ้า
  - _____ วันแห่งความสุขหรืออันรื่นรมย์กำลังรอพวกเราทุกคนอยู่

_____ เรามั่นใจว่าจะได้เห็นโลกที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความรุ่งโรจน์ทางธรรม
_____ เป็นโชคชะตาของเราที่จะได้รับส่วนแบ่งแห่งผลประโยชน์ของโลกที่ศักดิ์สิทธิ์และมีความ
รุ่งโรจน์ทางธรรมทั้งในชีวิตนี้และในชีวิตที่อยู่ถัดไปจากชีวิตนี้

2. เพราะเหตุใดเราจึงไม่ควรเต็มไปด้วยความเศร้าโศกเมื่อสิ่งที่ตรงข้ามกับความปรารถนาของเรา
เกิดขึ้น _____

_____

_____

3. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสัญญาอะไรกับเราในพระธรรมลิขิตตอนนี _____

_____

_____

ตอนที่ 23

ในหลักสูตรนี้คุณได้ศึกษาและใคร่ครวญเกี่ยวกับความหมายของชีวิตมนุษย์ คุณได้เรียนรู้
มากมายเกี่ยวกับธรรมชาติของจิตวิญญาณ จุดประสงค์ของชีวิตในโลกนี้ ความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา
คุณลักษณะทางธรรม และสัญญาที่ให้ไว้กับเราเกี่ยวกับชีวิตนิรันดร์ ที่รุ่งโรจน์และเต็มไปด้วยความสุข
หรรษา ในหน่วยที่สองของหนังสือเล่มนี้เราได้พูดถึงจุดประสงค์หนึ่งเดียวทางศีลธรรมที่มีสองด้าน นั่น
คือการเอาใจใส่ต่อการเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณและสติปัญญาของตนเอง และการช่วยให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงของสังคม ณ จุดนี้เป็นโอกาสที่จะกลับไปสู่แนวคิดนั้นและคิดถึงนัยสำคัญของการเอาใจใส่
ในทั้งสองด้านของจุดประสงค์นี้โดยพิจารณาถึงความหยั่งรู้ที่คุณได้รับเกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าของ
จิตวิญญาณ การไตร่ตรองของคุณอาจได้รับประโยชน์จากการอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อด้านล่างในกลุ่ม
ของคุณ

1. การพัฒนาคุณลักษณะทางธรรม
2. การเชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้า
3. การมีส่วนร่วมสนับสนุนความผาสุกของมนุษยชาติ
4. การก้าวหน้าไปบนหนทางแห่งการรับใช้

เอกสารอ้างอิง

1. From a talk given on 10 November 1911, published in *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 printing), no. 29.12–13, p. 109.
2. From a letter dated 1 April 1946 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2010 printing), no. 1820, p. 537.
3. From a letter dated 28 July 2016 written on behalf of the Universal House of Justice.
4. 'Abdu'l-Bahá, in *Some Answered Questions* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014, 2016 printing), no. 66.3, pp. 352–53.
5. *Ibid.*, no. 38.5, p. 220.
6. From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 9 November 1911, published in *Paris Talks*, no. 28.16, p. 104.
7. From a letter dated 31 December 1937 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Lights of Guidance*, no. 680, p. 204.
8. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), LXXXII, par. 8, p. 183.
9. 'Abdu'l-Bahá, in *Some Answered Questions*, no. 61.1–2, p. 334.
10. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXXX, par. 2, p. 174.
11. *Ibid.*, LXXXI, par. 1, p. 176.
12. *Ibid.*, CLXV, par. 1–3, pp. 391–92.
13. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2012 printing), Arabic no. 32, p. 11.
14. From a talk given on 6 July 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), pp. 315–16. (authorized translation)
15. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, V, par. 4, p. 8.
16. *Ibid.*, LXXXII, par. 1, pp. 179–80.
17. *Ibid.*, CLIII, par. 6, pp. 370–71.
18. *Ibid.*, XXVII, par. 2, pp. 72–73.
19. *Ibid.*, XXVII, par. 3, p. 73.
20. *Ibid.*, XXI, par. 1, pp. 54–55.
21. *Ibid.*, LXXXI, par. 1, p. 177.
22. *Ibid.*, CXXII, par. 1, pp. 293–94.

23. Ibid., LXXXII, par. 7, p. 182.
24. Ibid., LXXXI, par. 1, pp. 176–77.
25. Ibid., CXXV, par. 3, pp. 300–1.
26. ‘Abdu’l-Bahá, in *Some Answered Questions*, no. 62.3, pp. 340–41.
27. *elections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 printing), no. 149.3–4, pp. 246–47.
28. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh*, LXXXVI, par. 1–2, pp. 192–93.
29. Ibid., CLIII, par. 9, p. 373.